

«Коли в кімнаті сина раптом впала ікона Ісуса, в цей час снайперська куля влучила в його бронезилет...»

с. 3

94-річний Ростислав Кушнірук щедрював у газеті «Волинь» із легендарним «Посвітом»

с. 6

За що на Любешівщині побили священника ПЦУ?

с. 11

№ 2 (16 900)

ВОЛИНЬ

Середа, 15 січня 2025 року

volyn.com.ua

t.me/Volyn_ZMI

facebook.com/Volyn.ZMI

Нас читають із 1939 року!

Ціна Договорна

Резонанс

Почім хата за сирітські гроші?

– Хочу, щоб мій чоловік став відомим, – з такими словами звернулася до редакції Надія Кундюк, наша землячка. Жінка вирішила поділитися своєю історією з нашою газетою, тому що уже знаходила підтримку «Волинь» в далекому 1991-му. Тоді у її родині сталася жахлива трагедія, яка назавжди змінила життя

Фото Олени КАЛЕНЮК.

Олена КАЛЕНЮК

ПОДІЇ 33-РІЧНОЇ ДАВНИНИ – ІЗ НОВИМ ПЕРЕБІГОМ

Упевнена, що серед наших читачів знайдеться чимало тих, хто пам'ятає тогочасну публікацію журналістки Валентини Штинько «Поважчав світ на семеро сиріт». У ній розповіли про лихо у багатодітній сім'ї із села Маньків Локачинського району: шестеро непо-

Шестеро неповнолітніх дітей та їхня 19-літня сестра осиротіли в одну мить, коли їхня мама загинула в жахливій аварії.

внолітніх дітей та їхня 19-літня сестра осиротіли в одну мить, коли їхня мама загинула в жахливій аварії. Тією найстаршою сестрою була Надія Кундюк, на той час – молода дружина і мама семимісячної донечки. Вона та її чоловік Петро вчинили дуже мужньо – зважили-

Надія Кундюк наважилась розповісти про свій біль нашій газеті яка вже одного разу її підтримала.

ся взяти під опіку усіх дітей: двох братів і чотирьох сестер, найменшій з яких було лише одинадцять місяців. Про бодай якусь участь у

їхній долі рідного батька цих дітей тоді ніхто й словом не обмовився, бо «чарка давно заступила йому білий світ».

Продовження історії номера – на с. 8

Неспокійні серця!

Фото з архіву Юлії ЄВТУШИК.

Юлія Євтушик: «А моя перекладацька робота – це заняття для душі, вона допомогла мені самореалізуватися».

Завдяки волинянці книжку про Голодомор в Україні вже можуть прочитати італійці

Ще восени 2023 року наша газета розповідала про те, що уродженка села Сереховичі на Старовижівщині Юлія Євтушик, котра вже чверть століття живе в італійському місті Форлі, перекладає книгу свого земляка, Почесного громадянина Волині, міста Луцька і Старовижівського району Андрія Бондарчука «Уклін ангелу». А січневого дня торік, коли ми з пані Юлією обмінювалися вітаннями в новому році, наша землячка повідомила, що вже закінчила роботу над перекладом: «Зараз почну піднімати усіх мені тут знайомих на збір коштів для того, щоб її видати». Нинішній, 2025-й, почався з дуже приємної новини – згадана книжка побачила світ

Як це сталося – читайте на с. 9

Вітаємо! 80

9 січня Господь благословив зустріти поважний ювілей жителя села Переспа Рожищенської громади Луцького району –

Андрія Васильовича МАЗУНА.

Цьогорічної зими доля подарувала йому «букет» із неймовірно красивих мудрості та повагою 80-ти літ!

Як гідно й хазяйновито йде своєю життєвою дорогою наш ювіляр, про це можна розповісти повчальною книгою.

Хоча втомливими були будні в Рожищенській РЕС, де працював у молоді роки, а вдома на золоті руки господаря чекала чоловіча робота, та він встигав усім і завжди сказати добре слово, дати

потрібну пораду, запевнити у своїй допомозі чи просто підтримати.

Життєвими дороговказами з молодості він обрав порядність, відвертість, доброзичливість і скромність, а головним багатством – любов сім'ї та родини й дружбу зі світлими людьми. Тож знаковий ювілей зустрів в обіймах дружини, двох найрідніших доньок та сина. До сліз радості втішається онуками й дякує Богові за першу правнучку, тішиться щирими словами вітань від трьох сестер з їхніми сім'ями.

А ще Андрій Васильович дуже цінує спілкування з освіченими, щирими співрозмовниками, а відтак і чи-

тання газети «Волинь». Каже, що з юності звик до її ширості й правдивості, новизни та змістовності настільки, що й дотепер це – його улюблене видання.

Дорогий ювіляре!

Ми сердечно вітаємо Вас із днем народження!

Просимо в Господа для Вас міцного здоров'я, миру в серці й Україні, щастя в злагоді всієї нашої родини!

Молодійте душею, багатійте спогадами, усміхайтеся від радості, бо ми любимо Вас!

З роси і води Вам, ювіляре! Щиро та з повагою – сестра Катерина і вся наша велика родина.

Пульс тижня

Уродженець Любомльщини вивіз з-під обстрілів багатьох важкопоранених

Воїн Князівської бригади Петро Гончаренко із села Черемошна Воля отримав свою третю нагороду

Леся КВІТКА

Військовослужбовцю нещодавно вручили почесний нагрудний знак «Відзнака командира 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого». Цю нагороду захисник отримав за евакуацію важкопоранених. У надскладних умовах він вивіз із поля бою, під обстрілами, не один десяток «трьохсотих» і «двохсотих» хлопців за останні місяці.

«Це – дуже нелегко, по тобі працює все, що тільки можна: міномети, артилерія, FPV-дрони, дрони зі скидів. Пріоритетна ціль – евакуація, доставка БК, людей і провізії. Одні з найважчих завдань, і все йде на хвилини», – розповідає Петро Гончаренко. ■

Це – приклад справжнього патріотизму, який будуть наслідувати майбутні покоління.

Пенсіонер обміняв «тисячу від Зеленського» на свої 55 тисяч гривень

Це сталося після того, як до нього зателефонував псевдобанкір

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Через свою довірливість у тенета дурисвітів потрапив житель Мар'янівської територіальної громади Луцького району.

Чоловік мав намір отримати 1000 гривень – одноразову виплату, яку ініціював Президент України Володимир Зеленський. Для цього волонтер перейшов за фішинговим посиланням у соцмережі Facebook, а коли до нього зателефонував начебто працівник банку, продиктував усі цифри з банківських карток, які той ввічливо попросив озвучити.

Результат такої безпечності не забарився: дуже швидко з карток пенсіонера зникли 55 000 його кровних гривень.

Правоохоронці вирішують питання про внесення відомостей про цю подію до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 4 ст. 190 КК України (карається позбавленням волі на строк від трьох до восьми років) і знову закликають бути дуже обачними, якщо йдеться про всі фінансові питання й операції. ■

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор **Анатолій НИКОНЮК**)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка **Вікторія БУБЕЛА**)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор **Святослав КАРБОВСЬКИЙ**)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор **Анатолій МАСЛІЧУК**)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор **Степан САЙКЕВИЧ**)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва **Тарас ЩЕРБЛЮК**)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор **Валерій ДІБРОВА**)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор **Леонід САМЧУК**)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор **Василь НАЗАРЧУК**)
- ✓ Підприємець **Сергій ПШАВА** (Ковельський район).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

Важлива інформація

Гроші, робота, житло: як влада підтримує вимушених переселенців

Що за допомога є для переселенців та скільки це коштує державі, розповіли в партії «Слуга Народу»

Катерина КОЗАЧУК

Сьогодні в Україні 4,6 мільйона внутрішньо переміщених осіб. Це люди, які попри втрату житла, роботи, звичного побуту не виїхали за кордон, а свідомо вибрали жити і працювати в Україні. Тому одне з головних завдань для держави – допомогти їм швидше адаптуватись в нових реаліях.

«Війна розділила життя багатьох українців на «до» і «після». Більшість тих, хто тікав від обстрілів, залишили все: дім, документи, спогади. І сьогодні для влади вкрай важливо забезпечити дієві механізми підтримки цих людей та показати, що вирішення проблемних питань, з якими найбільше стикаються наші переселенці, є пріоритетом і для Президента, і для парламенту, і для уряду. В минулому році влада зробила дуже важливі кроки, яких очікували мільйони внутрішньо переміщених осіб», – розповіла очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк, і додала, що на сьогодні допомогу ВПО, яку запустила влада, можна поділити на три головні напрями: соціальні виплати та допомога з працевлаштуванням і житлом.

ГРОШІ

В партії «Слуга Народу» зазначили, що в 2025 році уряд продовжив виплату щомісячної допомоги для внутрішньо переміщених осіб: 2 тисячі гривень отримуватимуть дорослі та 3 тисячі –

діти та люди з інвалідністю. Отримати таку допомогу зможуть найуразливіші категорії ВПО – сукупний дохід яких на одного члена сім'ї не більше 9 444 гривень. У 2025 році на ці потреби закладено 48,6 млрд грн.

Також цього року переселенці зможуть отримати нову субсидію на оренду житла. Заявки на таку субсидію можна подавати вже в січні, а її розмір розраховуватиметься окремо для кож-

пенсавала підприємцям 320 млн грн за працевлаштування переселенців.

Також внутрішні мігранти можуть отримати державні гранти на відкриття бізнесу за програмою «Власна справа». Сума грантів коливається від 50 до 250 тисяч гривень. Кошти можна витратити на придбання обладнання, закупівлю сировини, сплату оренди, послуги маркетингу та реклами та інше.

«Дві речі потрібні нашим ВПО – робота і житло. І тоді вони можуть себе відчувати захищено в нашій державі» – голова партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

ЖИТЛО

В «Слугі Народу» пояснили, що сьогодні в Україні реалізуються дві масштабні взаємодоповнювальні програми, які допомагають вирішити проблему житла для переселенців – «ЄВідновлення» та «ЄОселя». Президент України Володимир Зеленський в груд-

ної сім'ї з урахуванням доходу, кількості членів родини та вартості оренди житла. Право на субсидію матимуть родини, які витрачають на оренду житла понад 20% своїх сукупних доходів. В «Слугі Народу» додали, що переселенці паралельно з субсидією на оренду житла зможуть отримувати і субсидію на комуналку.

РОБОТА

В партії «Слуга Народу» розповіли, що держава заохочує до прийняття на роботу внутрішніх переселенців, тому роботодавець має можливість отримати компенсацію за їх працевлаштування. Розмір компенсації становить 8000 грн упродовж трьох місяців, а за працевлаштування ВПО з-поміж людей з інвалідністю – упродовж шести. В 2024 році держава вже ком-

«Влада повинна задіяти всі механізми, щоб люди, які вимушено залишили свої домівки, могли вільно жити і працювати в своїй країні» – партія «Слуга Народу».

ні минулого року оголосив про виділення додаткових 15 мільярдів гривень для внутрішніх переселенців на виплати за знищене житло за програмою «ЄВідновлення». Тепер українці, які офіційно зареєстровані і мають статус ВПО, в яких зруйновано житло, яке є єдиним для

проживання – без черги в першу хвилю зможуть отримати компенсації. Крім того, на програму пільгового кредитування житла «ЄОселя» в бюджеті-2025 виділили майже 30 мільярдів гривень.

Голова партії «Слуга Народу» Олена Шуляк розповіла, що також у 2024 році парламент розпочав низку законодавчих активностей, направлених на вирішення житлових питань для ВПО. Зокрема народні депутати відкрили можливість отримання компенсації за програмою «ЄВідновлення» для житла на тимчасово окупованій території, дозволили реєструвати право власності на нерухоме майно без доступу до бюро технічної інвентаризації (БТІ), передбачили пріоритетне право на отримання компенсації за знищене житло для певних категорій ВПО. Крім цього, до програми «ЄВідновлення» додали можливість програми «ЄОселя» – сертифікат за компенсаційною програмою дозволили використовувати як перший внесок за іпотекою в програмі «ЄОселя».

Олена Шуляк також розповіла, що в Україні вже є успішні кейси забезпечення житлом переселенців. Йдеться про дієву схему співфінансування, за якою приймаюча громада, держава і бізнес, зацікавлений у людському капіталі, інвестують в спорудження нового житла порівну – умовно по 33%.

«На Закарпатті за такою схемою вже будується житло – сучасний європейський багатоквартирний будинок на 40 квартир, які отримують у власність працівники компанії, яка була змушена через війну релокуватись з Краматорська в цей регіон», – пояснила Олена Шуляк. ■

Небайдужі серця

Пенсіонерки-волонтерки налушили тонни горіхів, щоб підтримати військових

Жінки з волинського села Веснянка об'єдналися у батальйон «Горішок» і виготовляють енергетичні пакунки для захисників

Соломія МУЗИЧКО

Волонтерки збираються щодня від початку повномасштабного вторгнення і готують сухпайки для військових.

Любові Хомячук – 70. Майже рік тому жінка втратила зв'язок зі своїм сином-військовослужбовцем. Його вважають зниклим безвісти. Пенсіонерка розповіла «Суспільному», що хоче допомагати усім військовим. Тому разом із донькою перетворила свій будинок на волонтерський центр.

«Ми ось такі дірки поробили в цій табуретці: бо так библи горіхи, що її пробили. Як посидиш цілий день із молотком, а тоді ляжеш спати,

Джерело: suspiine.media.

Пенсіонерки з Волині виготовили понад мільйон енергетичних пакунків для військових.

то ще тобі в голові стукає і стукає», – сміється жінка.

До батальйону «Горішок» долучилася й ківерчанка Галина Козлова, у якої син також був на війні. Жінка розповідає, що вони працюють заради всіх тих синів і дочок, які відважно захищають наш спокій.

До складу енергетичних наборів входять родзинки, горіхи, печиво, цукати і різні цукерки. Вони мають тривалий термін зберігання і такий пакунок зручно взяти з

собою, щоб підкріпитися. А ще у кожному такому наборі є побажання для воїнів, яке несе в собі частинку тепла з дому.

За фасування відповідає волинянка Тетяна Сотнікова, у якої син воює ще з 2014 року. Жінка працює разом із восьмирічною онукою Софією.

Дівчинка розповідає, що на її день народження тато, на жаль, не зміг прийти, але вона вірить, що скоро він повернеться додому з

У кожному наборі – особливе побажання.

перемогою. «Дуже багато воїнів телефонують нам, дякують. Вони хочуть спілкування – це для них дуже важливо! У нас одне бажання – перемога!» – говорить пані Тетяна.

У волонтерки Олени Миндреску двоє синів на війні від початку повномасштабного вторгнення. Нині вони перебувають на реабілітації після поранення. Жінка каже, що мішки та сітки з горіхами люди приносять просто так. Також присилають горіхи поштою з Донецької, Сумської, Чернігівської, Хмельницької та Львівської області.

Горіхів пенсіонерки налушили тонни, а наборів відправили понад мільйон. Додають, що бувало на тиждень – і до тисячі наборів.

За 2,5 роки спільної роботи волонтерки встигли стати родиною. Зізнаються, що не втомлюються допомагати військовим і працюватимуть так до перемоги! ■

■ Незагойна рана

«Коли вдома в кімнаті сина раптом впала ікона Ісуса, в цей час снайперська куля влучила в його бронезжилет...»

Через кілька днів, коли Алла Климюк мала нести на ремонт рамку від образу, її Ігор зазнав смертельного поранення

Ніна КОСТРУБА

«Найдорожчі не вмирають. Вони лиш поруч з нами не живуть...». Такі слова викарбувані на пам'ятнику відважного волинського захисника-героя, жителя села Гірка Полонка Луцького району – Ігоря КЛИМЮКА, який загинув на Луганщині від снайперської кулі російського агресора 10 січня 2017 року. Мав позивний «Клим»...

Пам'ятаю і я той зимовий скорботний день – 14 січня, коли сотні людей, незважаючи на сніг і мороз, прийшли до батьківської оселі Ігоря Климюка, щоб попрощатися з ним та провести юного земляка в останню дорогу. Для всіх він назавжди залишиться 22-річним...

«Час – невблаганний. Восьма скорботна річниця... Смерть може забрати дорогих людей, але любов і пам'ять про них назавжди залишаться в наших серцях. Саме пам'ять до останнього подиху буде нагадувати ми кроками йдеш по життю тому, що знаєш – тебе веде та оберігає Ангел, який більше всього хоче, щоб ми жили. Щоб ми всі жили!».

Здавалося, багаті на свята зимові місяці мають дарувати людям віру у світлий прийдешній день, але криваві події на Сході й Півдні України болем і слізьми печуть душу українців. Там, у пеклі війни, гинуть найкращі, найсмівливіші захисники і захисниці. Страшно стає від того, що війна, яка триває в наших серцях. Саме пам'ять до останнього подиху буде нагадувати ми кроками йдеш по життю тому, що знаєш – тебе веде та оберігає Ангел, який більше всього хоче, щоб ми жили. Щоб ми всі жили!».

«Відповідь 20-річного сина вразила дорослістю: «Стою там, щоб ворог не прийшов сюди. Мені є кого захищати».

ти кожну хвилину цих днів: від гіркого сповіщення – до поховання, – з глибини душі линуць слова матері загиблого захисника – Алли Юхимівни. – Найбільше не вистачає сина у святкові дні, коли сім'я збирається за столом. Серце ниючим болем говорить: «Син – із нами». Кажуть, що час лікує рани. Це – неправда, час нікого не лікує. Просто ми стаємо сильнішими, звикаємо до болю і перестаємо звертати на нього увагу. І ти впевнени-

кінця. Скільки сліз ще треба виплакати матері, щоб вимолити у Господа життя для своїх синів-захисників, аби вони повернулися до рідних домівок, щоб назавжди забути слово «війна»?

Не стихає материнський біль, в очах – туга, щемить зболене серце, плаче душа. І далі линуць спогади про сина... Вони були одним цілим. Старший син – їхня надія і гордість, їхній помічник і порадишник. Ніколи не завдав болю, вчився добре, допомагав по

господарству, здобув вищу освіту, згодом розпочав свій трудовий шлях. Вважав за честь проходити строкову службу в лавах українського війська. Не здогадувалася мати, що син виношує думку про підписання контракту. Це сталося 2015 року, коли на Сході України вирувала так звана антитерористична операція.

Алла Юхимівна пригадує, що Ігор довго їй не говорив, що підписав контракт. Знав, що рідні будуть його відмовляти, тому це рішення приймав самостійно. І коли уже під час останньої зустрічі хтось із близьких запитав: «І навіщо ти пішов на ту війну, у ті окопи? Міг би спокійно ходити на роботу, відпочивати...». Відповідь 20-річного сина вразила дорослістю: «Стою там, щоб ворог не прийшов сюди. Мені є кого захищати».

Боець із позивним «Клим» був гранатометником 1-го механізованого відділення, 1-го механізованого батальйону, 24-ої бригади імені Данила Галицького.

І знову – спогад матері: «Коли Ігор пішов тривалого перебування на передовій приїхав у відпустку, то дуже змінився. Він розмірковував, як доросла людина, ніби прожив на один деся-

ки, що на Рожищенщині;
Віктор ЄФІМЧУК – боець із села Серхів, що на Маневиччині;
Андрій ГОЛОВЧУН – боець із села Ватинець, що на Горохівщині;
Сергій БОГОМАЗЮК – боець із села Озеро, що на Ківерцівщині;
Сергій ЛАЩУК – боець із міста Луцька;
Василь НАЙДИЧ – боець із села Грудки Камінь-Каширського району.

«Мамо, у мене все добре, снідаю сонцем, п'ю росу, пліч-о-пліч зі своїми братами у прапор країни і хрест свій несуч!»

Розвіює вітер над могилою захисника український синьо-жовтий стяг як символ нескореності та мужності.

ток літ. У його словах відчувалися відповідальність, рішучість і вболівання за долю рідної країни».

І – ще один спогад, пов'язаний із різдвяно-новорічними святами.

«Ніби ніщо й не передбачало біди. Як звичне – хвилювання і чекання синового дзвінка. Правда, на Святвечір раптом у Ігоровій кімнаті впав образок з Ісусом, який вишила бісером. Побилася рамка... Защеміло серце. Як згодом розповіли побратими сина, саме у той момент снайперська куля агресора поцілила синові у бронезжилет, який і зберіг йому життя. А 10 січня 2017 року стало для нас чорним днем. Саме тоді я домовилася з майстром відремонтувати рамку на іконку, та не донесла її. В цей день Ігор зазнав смертельного поранення», – не стримує сліз жінка.

Ігор Климюк наго-

ФОТО з домашнього архіву Алли КЛИМЮК.

Погляд

Вадим ДЕНИСЕНКО, політик, політичний аналітик, журналіст

Про заяви Трампа і 100 днів Келлога

Коли ми говоримо про Трампа, то маємо пам'ятати дві важливі речі. Його переговорні принципи зводяться, перш за все, до двох моментів: всім відому формулу «мир через ескалацію» та маловідому в наших широтах «стратегічну невизначеність». Остання формула передбачає те, що Трамп у кишені тримає одночасно всі можливі варіанти розв'язання проблеми: від мирної угоди – до багаторічної війни. Тому, коли ми чуємо про Канаду, Панаму чи Гренландію, ми повинні пам'ятати про ці дві переговорні формули

Окремо я хочу наголосити на одному, як на мене, принциповому моменті: озвучені Трампом вимоги – це ідеально, в його сьогоднішній картині світу, перемога. Але Трамп – реаліст, попри те, що зараз у нього класичне ленінське «головокруження от успеха». А тому він прекрасно розуміє, що ідеальна картина світу – це не з реальності, а з не найкращих фільмів Голлівуду.

Отже, зараз – період ескалації перед переговорами. При чому в кожному випадку, опції будуть різними. Канаду ніхто приєднувати навіть не збирається, Панама грозить держпереворотом, а Данії пропонують швидше відпустити Гренландію «на свободу». Але ще раз повторюся: це лише перша фаза переговорів. Яка, звичайно, може затягнутися. Але все виглядає так, що вона не забиратиме ані великих фінансових, ані великих людських ресурсів. Це – дуже важливо.

Я не готовий говорити про футурологію і чим це все завершиться, бо я тут не фахівець. На мою неекспертну думку, точно ніякої великої війни не буде. І з великою долею імовірності Трамп доб'ється свого. Але, звичайно, не так ідеально, як це було сказано на пресконференції. Але що ми точно розуміємо, так це те, що всі ці речі – початок економічної конфронтації з Китаєм і ескалаційний початок переговорів із Піднебесною про майбутні правила гри. Які будуть ці правила, поки, мені здається, не знає ніхто.

А тепер найважливіше для нас: про 100 днів Келлога (80-річний Джозеф Кіт Келлог – майбутній спеціальний представник обраного президента США Дональда Трампа в Україні і Росії, заявив, що ставить собі «як на особистому, так і на професійному рівні» мету впровадити 100 днів від часу інавгурації президента Трампа спробувати знайти розв'язання повномасштабної війни між Україною та Росією. – Ред.) чи 180 днів на переговори Трамп-Путін. Судячи з усього, в команді Трампа немає альтернативи плану Келлога, як мінімум на сьогодні. І переговори будуть вестися, виходячи саме з його базових положень: не вступ України до НАТО, розмежування по лінії фронту і буферна зона. Плюс, наскільки можна судити із певних опосередкованих речей, – швидкі вибори в Україні.

Ця формула наразі взагалі не влаштовує росіян, які демонструють повне небажання до переговорів. Але поки ми можемо розуміти лише те, що це – єдиний план Трампа і поки не існує іншого, він буде «продавлювати» саме його, хоча й застосовуючи принцип стратегічної невизначеності.

Яка має бути позиція України? Боюся, що зараз для нас – найкраща позиція, йти в фарватері плану Трампа, окресливши червоні лінії, які є недопустимими для нас. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Максим КОСТЮК – боець із міста Луцька;
Микола АНОПКО – боець із міста Ківерці;
Сергій ЗІМІЧ – боець із села Великий Курінь, що на Любешівщині;
Василь ВЕРЕЩУК – боець із міста Володимир;
Ілля ЧОЛАК – боець із міста Рожище;
Сергій ГЕМБІК – боець із села Велика Глуша, що на Любешівщині;
Роман ФРАСИНЮК – боець із міста Ново-волинська;
Олег СИМОНОВИЧ – боець із села Уляни-

Українські військові у Курській області взяли у полон двох солдатів із Північної Кореї. Один із них пробував без їжі та води 4–5 днів, перш ніж потрапити до рук українців. За словами одного з полонених, серед північнокорейських солдатів у Росії є «значні» втрати.

Україні у 2024 році вдалося мобілізувати 200 тисяч осіб, тоді як планувалось 500 тисяч. Про це повідомила американська газета «Вашингтон Пост».

Ще одна країна колишнього СРСР обрала шлях до вступу в Європейський Союз. Вірменський уряд на своєму засіданні 9 січня схвалив проект закону «Про початок процесу вступу Республіки Вірменія до Європейського Союзу». Документ має розглянути парламент. Прем'єр-міністр країни Нікол Пашинян наголосив, що рішення щодо вступу Вірменії в ЄС має бути схвалене на референдумі.

■ Прямая мова

«Вкиди про «швидкий мир» є добре спланованою спецоперацією відповідних служб РФ...»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, заявив, що Київ пропонував свою допомогу народу Словаччини на час адаптації до відсутності транзиту газу із країни-агресорки – росії, але «сам Фіцо пихато відмовився»:

«Це було очевидною помилкою Фіцо – сподіватися, що його тіньові схеми з москвою існуватимуть нескінченно... Багато хто в Європі попереджав його, що не можна просто нічого не робити й чекати. Зараз він намагається піаром, брехнею та гучними звинуваченнями перекинути провину із себе на когось іншого. Але проблема саме в тому, що він зробив ставку на Москву, а не на свою країну, не на об'єднану Європу і не на здоровий глузд. Це була його програтна ставка від початку».

Сергій ТИХИЙ, журналіст, про нового американського президента Дональда Трампа:

«Треба нарешті визнати: «всеамериканський жлоб» привів до найвищої у сучасному світі влади людину, яка на 100% непридатна для посади президента США. Мало того, Трамп – типовий фашист, і він буде намагатися встановити у США фашистський режим... Що робити? Не знаю. Хоча ні, знаю лише те, що здаватися не можна, а ще – треба шукати і знаходити союзників – нації, що ніколи не погодяться жити у світі фашизму, який переміг».

Віктор ТРЕГУБОВ, військовий, про найбільшу проблему в армії:

«Втрати? Немає вчасного поповнення? Немає чітких термінів мобілізації? Підрозділи роздирають, щоб затикати дірки на різних ділянках? Недостатньо довга підготовка? Мало кваліфікованих інструкторів? Мало досвідчених сержантів? Переводять із операторів БПЛА та з ППО в піхоту? Все це – різні сторони однієї проблеми – нестачі особового складу. В 2022 році її не було, бо люди пішли в армію. В 2025 році нестача особового складу є, бо всі, хто хотів, – уже в армії, а інші туди не йдуть... І тепер мені дуже-дуже боляче дивитися, як все те, що здобувалося волею та силою найкращої частини народу, зараз – під загрозою. Бо ця найкраща частина просто стерлася, а всі інші роблять вигляд, що то – не їхня справа».

Михайло БАСАРАБ, політичний експерт, військовослужбовець ЗСУ, про балачки щодо миру:

«Зі спілкування з багатьма побратимами можу стверджувати, що публічний дискурс про «швидкий мир» вскрай негативно впливає на морально-психологічний стан нашого війська. З перших днів повномасштабної війни розмови на цю тему мали деструктивні наслідки і для суспільства, і для війська. Тоді й зараз очікування простого та швидкого закінчення війни врешті-решт демонтує українців і в тилу, і на передовій. З високою ймовірністю можемо припускати, що вкиди в наш інформаційний простір про «швидкий мир» є добре спланованою спецоперацією відповідних служб РФ...

Реальні мирні переговори почнуться тільки тоді, коли росіяни не зможуть продовжувати війну».

Андрій БІЛЕЦЬКИЙ, полковник, командир Третьої окремої штурмової бригади, про ймовірно перемир'я:

«Якщо буде перемир'я на будь-яких умовах, в цьому немає нічого поганого, коли ми займемося модернізацією країни і силового блоку в тому числі... Головне – зайнятися економікою, демографією і технологіями, тому що не буває сильної армії в безлюдній і економічно слабкій країні».

Егор ЧЕРНІВ, народний депутат від «Слуги Народу», про скандальні територіальні претензії Дональда Трампа:

«Злам світового порядку, який розпочали росія й Китай, тепер Трамп буде використовувати на користь Америки. Це означає, що США припиняють ігрища у «м'яку силу» й «відкритий світ» і повертаються до права сили – того, що колись зробило їх великими... Канадою, Гренландією й Панамським каналом справа не обмежиться. Битва йде за домінування на наступні 100 років, і це – битва не на життя, а на смерть».

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий президент, вимагає будувати фортифікації на Дніпропетровщині і вздовж Дніпра – у Запоріжжі та Херсоні:

«Якщо ви подивитесь порядок денний, лише 10% питань, які сьогодні розглядає Верховна Рада, мають хоча б якесь відношення до оборони держави... Чим має зайнятися зараз ВРУ? Перше: забезпечити будівництво другої, третьої, четвертої лінії оборони на кордоні Дніпропетровської області, вздовж кордонів на півночі. Забезпечити оборону берега Дніпра в Запоріжжі й Херсоні. Для цього потрібні фортифікаційні споруди, техніка, мінні поля. А для цього треба гроші. Верховна Рада навіть не ставить це питання до порядку денного».

Ігор ЕЙДМАН, російський опозиційний соціолог, про освячені патріархом Кирилом хрестикі з ініціалами путіна, які роздадуть військовому командуванню:

«Державна релігія в росії – давно не християнство, а синкретична релігія «победобесія», зліплена з казенного православ'я та язичницького культу війни, перемоги, предків-воїнів, легендарних племінних вождів. Ця релігія розвивається. Якщо раніше путін був її первосвященником, то тепер його проголошують буквально богом».

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

ЗСУ паралізували роботу російських дронів на Курщині

Подробиці про нові українські засоби РЕБ

Ольга СОКОЛОВА

Російські військові у Курській області скаржаться, що через українські засоби радіоелектронної боротьби (РЕБ) вони не можуть користуватися дронами, навіть тими, що керуються за допомогою оптоволоконка.

За словами експерта зі зв'язку, голови Центру радіотехнологій «Сергія Флеша» Бескrestнова, ці РЕБ – на 99% українського виробництва, хоча росіяни висунули версію, що ЗСУ застосовують нібито якийсь секретний РЕБ, поставлений від країн-партнерів.

«Не можу про це багато розповідати. Лише скажу, що як і по всій території України, так і на території Курщини, ми використовуємо РЕБ, який на 99% українського виробництва. Нема жодних сакральних РЕБів, які виготовлені на підприємствах НАТО, які нам передали для цієї операції», – підкреслив експерт «Каналу 24».

Раніше лідер «Європейської Солідарності», п'ятий прези-

Командир батальйону 53-ї бригади Олександр Погребиський: «Ось і Зеленський визнає допомогу Фонду Порошенка! На фото мої хлопці та FPV, які передає Фонд Порошенка».

відомлення волонтера Юрія Бірюкова про ефективність використання українських комплексів на Курщині. За його словами, робота українських комплексів РЕБ була настільки ефективною, що ворог залишився без розвідувальних можливостей. Системи зв'язку та наведення противника були придушені, що забезпечило українським силам значну перевагу на полі бою.

Про якісну роботу засобів РЕБ у зоні прориву також на-

Гадаємо, Петро Порошенко за рік передав Силам оборони 90 комплексів протидії технічним розвідкам «Ай-Петрі СВ». Вісім комплексів військові отримали напередодні Нового року.

ТИМ ЧАСОМ

Раніше на офіційних сторінках у соцмережах Президент Володимир Зеленський написав про те, що Україна отримала перевагу у дронах над агресором, і подякував усім, хто допомагає з дронами ЗСУ. Він також оприлюднив фотографії з бригад із безпілотниками різних типів, частину з яких передав у ці бригади Петро Порошенко.

«Ось і Зеленський визнає допомогу Фонду Порошенка! На фото мої хлопці та FPV, які передає Фонд Порошенка», – відреагував на це командир батальйону 53-ї бригади Олександр Погребиський.

«Як і по всій території України, так і на території Курщини, ми використовуємо РЕБ, який на 99% українського виробництва».

дент України Петро Порошенко заявив, що під час наступальних дій ЗСУ в Курській області ймовірно використовується сучасна система протидії технічній розвідці «Ай-Петрі». Так Петро Порошенко прокоментував по-

писав український військовий з позивним «Алекс». Він підкреслив, що завдяки цьому ворог втратив можливість ефективно застосовувати свої засоби, а зв'язок і системи наведення були виведені з ладу.

■ Про це говорять

Рівень довіри до Зеленського за час війни знизився майже вдвічі

52% громадян України довіряють чинному Президенту, водночас 39% українців сказали про недовіру

Василина СМЕТАНА

Про це свідчить опитування КМІС. Так, соціологи ставили питання: «Наскільки ви довіряєте чи не довіряєте Володимиру Зеленському?».

«Варто зупинитися на динаміці довіри протягом року, тобто у період із грудня 2023 року до грудня 2024-го. У кінці 2023-го 77% довіряли Президенту, але до лютого 2024 року довіра знизилася до 64%, а до травня 2024 року – до 59% (водночас частка тих, хто не довіряє, зросла за вказаний період з 22% до 36%). До жовтня 2024-го ситуація стабілізувалася, проте між жовтнем і груднем 2024-го рівень довіри знов почав знижуватися, хоча за рахунок не стільки тих, хто не довіряє, а тих, хто має невизначене ставлення до Президента (тобто між жовтнем і груднем зросла насамперед невизначеність, а – не недовіра)», – йдеться в повідомленні соціологів.

Станом на грудень 2024 року 52% українців довіряли Зеленському, не довіряли – 39%. Решта 9% відповіли, що не можуть визначитися зі своїм ставленням. Показники довіри за рік погіршилися, проте баланс довіри-недовіри лишається позитивним – +13%.

Опитування проводилося 2–17 грудня 2024 року серед 2000 респондентів.

■ Політична кухня

Чиновники під час війни не можуть отримувати зарплату в рази вищу, ніж військові на фронті

Під час війни військовослужбовці – це символ стійкості, відваги, захисту та віри у Перемогу. Їх внесок у безпеку країни – неоціненний

Ніна ЮЖАНИНА, народний депутат від «Європейської Солідарності»

Натомість сьогодні максимальний рівень доплат військовим за виконання бойових завдань становить 100 тисяч гривень – плата за щосекундний ризик втратити власне життя. І тут маємо ГАНЕБНУ картину, коли зарплати чиновників у міністерствах, керівників державних підприємств значно вищі за 100 тисяч.

З даними Мінфіну, керівництво більшості центральних органів виконавчої влади у листопаді 2024 року отримували зарплату понад 100 тисяч, зокрема: Центральна виборча комісія – 18 осіб з/п по 310 тис. грн; Аудиторська служба – 6 осіб з/п по 266 тис. грн; Агентство водних ресурсів – 2 особи з/п по 245 тис. грн; НАЗК – 5 осіб з/п по 241 тис. грн; Державна податкова служба – 2 особи з/п по 233 тис. грн;

Антимонопольний комітет – 15 осіб з/п 215 тис. грн; Апарат Верховної Ради – 5 осіб з/п по 211 тис. грн.

Аналогічна ситуація і на державних підприємствах (дані по середній зарплаті за 7 місяців 2024 року на моє депутатське звернення), зокрема: Укргідроенерго – 138 осіб з/п по 213 тис. грн; Укрнафта – 405 осіб з/п по 180 тис. грн; Укрзалізниця – 286 осіб з/п по 160 тис. грн; Адміністрація морських портів – 145 осіб з/п по 150 тис. грн.

Зарплата гендиректора «Укрпошти» Ігоря Смілянського – понад 1,5 мільйона гривень у місяць.

Верховна Рада України має негайно прийняти проект закону №12316, яким обмежується верхня межа зарплат чиновників міністерств та управліців державних підприємств на період воєнного стану на рівні 100 тисяч гривень.

Давайте змусимо владу відновити справедливість! ■

■ 3 перших уст

«Зброю нам даватимуть, але воювати нею будемо тільки ми»

Півтора роки тому випадково, але з великою приємністю для себе, відкрив на телеканалі «Еспресо» цікавого співрозмовника журналістів на військову тематику, нововолинця Андрія Харука (на фото). У місцевій газеті «Наше місто» ми його запам'ятали як викладача історії ще тоді електромеханічного технікуму, який приніс читабельні публікації про становлення військової авіації часів Української Народної Республіки

Фото із сайту armyinform.com.ua.

«У пам'ять про сина я продовжую співпрацю з журналістами».

– Я навчався в школі № 8, і вчителька історії Надія Олександрівна Верещак, на жаль, уже покійна, посприяла, щоб я полюбив цей предмет. Згодом, на зорі нашої незалежності, черговий вплив на мене мали дві наукові розробки, які потрапили мені до рук. Це – книга про становлення українського стрілецтва і серія статей про українську авіацію часів УНР, Павла Скоропадського, Директорії. У 2000 році захистив кандидатську дисертацію, у 2011 – докторську, але вона вже була присвячена становленню і розвитку української авіаційної промисловості. Викладав у Львівській політехніці, здобував учені ступені доцента, професора, і з 2017 року працюю в Академії Збройних Сил. Цей період є для мене одним із найрезультативніших, найбільш продуктивних, є розмах для наукової, творчої, інтелектуальної роботи.

– Неодноразово слухав ваші військові прогнози на загальнодержавних каналах стосовно розвитку бойових дій на кількох напрямках – вони справджувалися. Справа ця – невдячна, але ви сміливо йдете на контакти із журналістами у цій площині...

– Я журналістів не шукав, вони самі мене знаходили, і я ділився у прямих ефірах своїми передбаченнями. По-різному вони складалися, але більшість із них таки справджувалися. Мій син Тарас уже на фронті, у реальній бойовій обстановці та в часи перепочинку, показував побратимам записи моїх виступів. Він стверджував, що вони дуже позитивно їх сприймали. В пам'ять про сина я продовжую і надалі таку співпрацю із журналістами.

– Ваш військовий прогноз на цей рік... І коли буде Перемога?

– Я терміну «прогноз» завжди уникаю. На мої цьо-

горічні передбачення мають впливи політичні складові і в США, і в Європі, сукупність фактів у всій міжнародній обстановці. Партнери надаватимуть нам зброю, але воювати нею тільки нам доводиться. Перспектив швидкого завершення війни і здобуття перемоги я не бачу.

– Яким є сьогодні курсант академії?

– З великою повагою ставлюся до сьогоднішніх і наступних курсантів. Велика подяка батькам і їхнім родинам за виховання таких хлопців і дівчат. У сімнадцять років, після закінчення школи, вони вступають в академію, хоча у цьому віці могли й виїхати за кордон. Через чотири роки закінчують академію і, як командири взводів, ідуть на війну. Вони зі своїми

«Українцями дивується весь світ. Завжди наводжу такий приклад: донька моєї колеги по кафедрі сказала: «Мамо, ти мене пізно народила. Я б уже була на фронті і була б окупантів».

підлеглими не тільки зупинили російського агресора, а й далі завдають ворогу значних втрат.

Українцями дивується весь світ. Завжди наводжу такий приклад: донька моєї колеги по кафедрі сказала: «Мамо, ти мене пізно народила. Я б уже була на фронті і була б окупантів». Ця юнка поступила в академію і успішно навчається на одному з найсерйозніших факультетів. Ось такі у нас молоді українці й українки. ■

за сумлінну службу та захист України. Продовжуємо підтримувати Сили оборони і працювати на Перемогу! – поділився після повернення з фронту Борис Карпус.

У Нововолинській громаді підтримка наших захисників залишається пріоритетом. На потреби військових у місцевому бюджеті на 2025 рік передбачено 20 мільйонів гривень, і фінансування цього напряму впродовж року буде збільшуватися. ■

Дмитра Олексюка за регулярну підтримку бригади.

– Це – нагорода для всієї Нововолинської громади, для всіх платників податків. Адже завдяки вам, ми маємо

зможу закупляти необхідне та доставляти нашим оборонцям. Мав нагоду подякувати бійцям 3-го прикордонного загону імені Героя України, полковника Євгенія Пікуса

Голова Нововолинської громади Борис Карпус (другий ліворуч) серед прикордонників.

Ігор ЛІСОВИЙ

Сьогодні пропонуємо розмову з професором кафедри гуманітарних наук Інституту психологічної підтримки персоналу Національної академії Сухопутних військ України імені гетьмана Петра Сагайдачного, заслуженим працівником освіти України Андрієм Харуком. Його син – Тарас, лейтенант медичної служби ЗСУ, загинув 30 серпня 2022 року під час виконання бойового завдання в районі Харкова...

– Андрію Івановичу, на мою думку, це – поодинокий випадок, коли вчитель історії технікуму стає провідним викладачем військової академії. Як вам це вдалося і що спонукало?

■ У номер!

На міського голову Нововолинська чекала несподіванка на переговорах

Герой України Дмитро Олексюк вручив меру шахтарського міста Борису Карпусу відзнаку від прикордонників

Дмитра Олексюка за регулярну підтримку бригади.

– Це – нагорода для всієї Нововолинської громади, для всіх платників податків. Адже завдяки вам, ми маємо

зможу закупляти необхідне та доставляти нашим оборонцям. Мав нагоду подякувати бійцям 3-го прикордонного загону імені Героя України, полковника Євгенія Пікуса

Ігор ЛІСОВИЙ

Нововолинський міський голова від початку війни разом зі своїми заступниками, депутатами міської ради, волонтерами здійснив уже більше десяти поїздок на передову, до наших військових.

Кожної поїздки нововолинці стараються виконувати конкретні замовлення воїнів, а також приймають їх на свою чергову поїздку.

Минулого понеділка бійцям доставили два квадроцикли, генератори, теплий одяг, медикаменти, а також – солодощі.

Але цього разу на очільника Нововолинської громади чекала приємна несподіванка: він отримав відзнаку від прикордонників, а саме – від керівника підрозділу РУБ-ПАК «Фенікс», Героя України

Погляд

Василь УЛІЦЬКИЙ, редактор відділу політики газети «Волинь»

Україна видихне лише тоді, коли буряти розвернуть танки на Москву

9 січня Верховна Рада України визнала геноцид черкеського народу російською імперією. Як відомо, під час російсько-кавказької війни у 1763–1864 роках було фізично знищено або вигнано з рідної землі понад 90% черкесів (адигів). «російські» Анапа та Сочі стоять якраз на черкеських землях

Це – стандартна геноцидна практика, яка тягнеться ще з 15-го століття, коли Москва використала її для підкорення Новгородської держави. Перемігши у битві, Іван III (дід Івана Грозного), вирізав частину населення Новгороду, вбив частину бояр, половину купецьких сімей змусив переселитися в московські володіння, а на їхнє місце завіз своїх підданих.

Вбити, виселити, залякати, асимілювати. Розвиток цивілізації ніяк не зачепив москвитів, вони і далі продовжують застосовувати такі практики, тільки тепер – у 21-му столітті, в Україні.

Імперія зла пожирає народи і живиться ними.

І зараз русифікація народів РФ набула небаченого масштабу, ще більшого, ніж у часи СРСР. Згідно із російським законом про освіту, мова корінних етносів є обов'язковою для вивчення у школах у національних республіках (навіть після трьох років війни путін вимагає зробити російську мову другою офіційною мовою і в Україні! – Ред.). Лише окремі невеликі народи сучасної Росії, такі як Чечня, ще зберегли мову та ідентичність і є домінуючим етносом у своїх республіках. У багатьох інших суб'єктах «федерації» – ситуація протилежна. Наприклад, у Бурятії буряти становлять 30% населення і продовжують гинути в Україні.

От нещодавно в загарбницькій війні загинув Іван Таймагар, один із останніх, а можливо і останній представник малочисельного корінного народу Росії – кереків. Збереження самобутності своїх народів стало справою відчайдушних одиниць, на зразок ученого з Удмуртії Альберта Разіна, який кілька років тому покінчив із життям на міській площі Іжевська на знак протесту проти русифікації. «І якщо завтра моя мова зникне, то я готовий сьогодні померти», – залишив він такий напис із патріотичного вірша про рідну, аварську, мову знаменитого поета Расула Гамзатова.

Тож чому дивуватися, що татари, дагестанці, якути тощо завзято співають «Я русській!» – слідом за артистом Шаманом. Остаточне зникнення мов більшості народів Росії здається лише справою часу.

Щоб російської імперії не стало і Україна змогла нарешті видихнути, обов'язковою умовою є сильні національні рухи в республіках і їхня подальша незалежність. На жаль, навіть загарбницька війна в Україні не стала приводом для цього. «На всіх языках все мовчить», як писав Шевченко.

Чи прокинуться народи Росії та їхні еліти? Зараз нема однозначної відповіді на це питання. Але Україні точно треба робити все, щоб це сталося, для нас це – життєво важливо. Й визнання геноциду черкеського народу – крок до цього.

Як життєво важливо – закінчити українізацію, яка має бути тотальною, безкомпромісною і невідворотною. Щоб в цьому не сумнівався жоден прихильник «руського міра» – ні в Луцьку, ні в Одесі. ■

■ «Небезпечна зона»

У Соснині запровадили карантин

У цьому селі Володимирського району в приватному господарстві у собаки виявили сказ

Анастасія КІТ

Зважаючи на це, на тамтешній території запровадили карантинні обмеження на 60 днів. Окрім того, для ліквідації та профілактики сказу проведуть дезінфекцію на місці загибелі собаки, організують подвірний обхід у населених пунктах Соснина й Менчічі з метою виявлення хворих та підозрілих на це захворювання тварин, встановлять постійний ветеринарний нагляд за ними, а також проведуть щеплення собак та котів проти сказу. ■

Пульс тижня

За отримання хабаря судять інспектора митниці

У Луцькому міськрайонному суді розглядають справу інспектора митного поста «Луцьк» Ярослава Кувічки, якого обвинувачують в одержанні неправомірної вигоди

Соломія МУЗИЧКО

Митника поновили на посаді, але він ще не повернувся до роботи, бо рішення поки не набрало законної сили, розповів «Суспільному» його захисник Сергій Степанюк.

Під час чергового засідання суду прокурор Андрій Стасюк просив продовжити Ярославу Кувічці запобіжний захід у вигляді домашнього арешту ще на 2 місяці. Зі слів представника сторони обвинувачення, у кримінальному провадженні вже дослідили усі письмові докази. Також у суді продемонстрували аудіо і відео докази. Слідство зафіксувало 2 випадки отримання неправомірної вигоди. Перший, каже прокурор, стався у березні 2024 року, тоді митник отримав 100 доларів США. У квітні інспектор взяв іще 400 доларів США.

«Митник не реагував на те, що маса транспортних засобів, зазначена в митній декларації, не відповідала фактичній масі автомобілів, які надав представник брокера. Неправомірна вигода одержувалась за те, що інспектор не вживав передбачених законом заходів на невідповідність інформації і не оформлював картку відмови», – додав прокурор Андрій Стасюк.

Обвинувачений і його захисник Сергій Степанюк просили змінити запобіжний захід на письмове особисте зобов'язання. Показувати обличчя митника суд заборонив.

Зрештою, суддя Ярослав Артиш продовжив обвинуваченому Ярославу Кувічці нічний домашній арешт строком на 2 місяці. Наступне судове засідання запланували на 31 січня цього року – допитуватимуть свідків. ■

Сплатить 2,5 мільйона за летальну ДТП

Суд визнав 21-річного жителя села Копачівка Луцького району винуватим у порушенні (в стані алкогольного сп'яніння) правил безпеки дорожнього руху, що спричинило смерть потерпілого, а потерпілій заподіяло тілесні ушкодження середнього ступеня тяжкості, а також – у залишенні потерпілих у небезпеці

Соломія МУЗИЧКО

15 вересня 2024 року, майже опівночі, не тверезий чоловік, рухаючись за кермом автомобіля марки «Opel Insignia» автодорогою в селищі Рокині, перевищив дозволу швидкість руху та допустив зіткнення свого авто з попутним транспортним засобом.

У результаті ДТП 29-річна водійка попутного автомобіля отримала травми, а 34-річний пасажир згодом помер.

Винуватець зіткнення утік із місця події, завідомо залишивши потерпілих у небезпеці.

Суд призначив чоловікові, який перебуває під вартою, покарання у вигляді 3 років позбавлення волі із заборобою права керувати транспортними засобами на строк 5 років.

Окрім того, із нього на користь потерпілих буде стягнуто 1,5 мільйона гривень моральної шкоди, а 1 мільйон гривень він відшкодував добровільно. ■

Погода

«Твій, зимо, мокрий сніг, як суму щем...»

Ще сьогодні, 15 січня, за вікном спостерігатимемо картину, описану у вірші Лесі Горової «Відлига», бо очікується невеликий мокрий сніг

Галина ШВАБЮК

А вже протягом 16 – 17 січня по області очікується хмарна погода з проясненням. Без істотних опадів. На дорогах – місцями ожеледиця. Вітер західний, 7–12 м/с. Температура повітря: вночі – від 3°C морозу до 2°C тепла, вдень – від 2°C морозу до 3°C тепла.

У вихідні очікується північно-західний вітер, 5–10 м/с. Температура повітря: вночі – від 2°C морозу до 3°C тепла, вдень – 0–5°C тепла. ■

Кримінальне читиво

Наркаторговці – в облозі: поліція знешкодила кілька злочинних груп

Тривають заходи зі встановлення усіх причетних до схеми збуту наркотиків на Волині, зокрема, осіб відправників заборонених речовин та клієнтів, яким реалізовували «товар»

Соломія МУЗИЧКО

Під час оперативних заходів співробітники управління боротьби з наркозлочинністю отримали інформацію про незаконний промисел злочинного угруповання з трьох осіб, учасники якого збували наркотики «з рук в руки». При цьому діяли вони під різними методами конспірації. У результаті проведених заходів та оперативних розробок правоохоронці встановили «наркобізнесменів»:

Під час першочергових заходів вони встановили особи трьох інших фігурантів. Усі – мешканці Луцька: ім 20, 40 та 43 роки.

усі вони лучани, двом по 27 років, третьому – 32.

Двох з них затримали в порядку ст. 208 КПК України на вулицях Луцька. Затримані перебувають в ізоляторі. Слідчі оголошать їм про підозру за ч. 2 ст. 307 Кримінального Кодексу. Макси-

У результаті поліцейської спецоперації припинено незаконну діяльність злочинної групи.

мальна санкція – позбавлення волі від 6 до 10 років.

Під час санкціонованих обшуків у помешканнях та транспортних засобах фігурантів вилучили близько 2 кілограмів наркотичного за-

собу канабіс та психотропні речовини, а також пристрої для їх куріння, скляні трубки та лампочки з нашаруваннями наркотиків. Вартість вилученого за цінами «чорного ринку» – понад пів мільйона гривень.

Орієнтовно ділки отримували близько 100 тисяч гривень доходу на місяць від реалізації заборонених речовин. Нині цей промисел припинили працівники управління боротьби з наркозлочинністю та слідчі, за підтримки оперативних служб ГУНП.

Під час ще одного відпрацювання оперативної інформації про діяльність ймовірних наркозакладчиків у Луцькому районі, працівники управління боротьби з наркозлочинністю помітили підозрілих осіб біля лісосмуги. Перевіряючи їхні документи, один із них почав погрожувати правоохоронцям зброєю, тож трьом зловмисникам вдалося втекти, четвертого, 32-річного лучанина, полі-

цейські затримали на місці. Під час першочергових заходів вони встановили особи трьох інших фігурантів – усі мешканці Луцька: ім 20, 40 та 43 роки. Одного з них вже за декілька годин затримали у селі Струмівка та вилучили 99 доз із психотропами, що вже розфасовані й готові до розповсюдження.

За кілька годин встановили місце перебування й двох інших фігурантів. Поліцейські провели невідкладний обшук у квартирі, під час якого один зі зловмисників викинув з вікна пістолет, яким напередодні погрожував поліцейським. Крім того, слідчі виявили та вилучили з помешкання ще 3 пістолети, димові шашки, психотропи і пристрої для їхнього вживання.

Завдяки оперативній та злагодженій роботі правоохоронців, незаконний промисел групи фігурантів було припинено. Зауважимо, що ці особи вже раніше мали проблеми з законом, зокрема, 40-річний лучанин перебував за ґратами за умисне вбивство, розбій і вимагання.

Тим часом днями на одній із вулиць Луцька було затримано 32-річного лучанина із забороненими речовинами. При собі він мав пакунок з особливо небезпечними психотропами – амфетаміном, ваги та зіп-пакети. Правоохоронці усе це вилучили та скерували на дослідження до Волинського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС.

Встановлено, що наркоділок реалізовував амфетамін із рук в руки на території області. ■

Три празники в гості

Поцедрувати в редакцію «Волині» 94-річний Ростислав Кушнірук привів свій легендарний «Посвіт»

Видавши у світ перші номери своїх друкованих видань, колектив нашої газети по-справжньому відчув атмосферу різдвяно-новорічних свят

Світлана ЗОЗУЛЯ

Адже під їх завісу отримав традиційний музичний подарунок від учасників знаної в нашому краї і не тільки народної аматорської хорової капели «Посвіт». Приємно, що разом з ними, попри поважний вік, був і співав легендарний засновник колективу – 94-річний Ростислав Кушнірук.

Керівниця капели Алла Гас привітала працівни-

ків редакції та побажала їм всіяких гараздів у роботі й житті. А лейтмотивом її святкових віншувань стало одне

на всіх побажання: «Перемоги й миру Україні».

Учасники «Посвіту», з-поміж колядок і щедринок,

двічі виконали легендарного «Щедрика», дуже зворушивши своїх слухачів.

За це їм щиро подякував не тільки словами, а й подарунками головний редактор Олександр Згоранець, назвавши цей колектив, створений 1989 року, символом незалежної України.

Як лунав «Щедрик» у «Волині» – дивіться і слухайте на відео за цим QR-кодом:

Фото Дарини МАРТИНЮК.

Всесвітньо відомий український «Щедрик» у нашій редакції пролунав під вигуки: «Браво!».

У війні проти України загинули близько 300 солдатів із КНДР, ще 2700 «синів Кім Чен Іна» – поранені. Як інформує розвідка Південної Кореї, Північна Корея наказує своїм солдатам, за необхідності, вбивати себе, щоб не потрапити в полон до українських військових. За даними ЦПД, пропагандистські ресурси поширюють повідомлення, де або називають полонених росіянами з республіки Тива, або намагаються довести, що це – громадяни Південної Кореї, а не Північної. Або ж взагалі називають відео з допитом полонених постановкою.

Органи охорони державного кордону від початку повномасштабного вторгнення склали 40,5 тис. протоколів щодо громадян, які незаконно перетнули кордон або намагалися це зробити. За цей же час майже півтори тисячі українців отримали вирок у судових справах про ухилення від мобілізації.

Міноборони росії заявило, що 11 січня українські військові нібито здійснили атаку за допомогою безпілотників на інфраструктуру компресорної станції «Руська» в населеному пункті Гай-Кодзор, Краснодарський край. Ця станція забезпечує подачу газу трубопроводом «Турецький потік» до європейських країн.

■ Сіль землі

«Заходжу в сад душі своєї...»

Закінчення.
Початок – на с. 16

Григорій ПОЛІЩУК,
член Національної спілки
журналістів України.

Господар йшов садом, а земля видихала лоскотливим запахом опалого, прілого листя. Ще якась мить – і прийде сюди зима, і дерева одягнуться в холодну парморозь.

Сад розворушився від осінніх променів сонця і ніби запитав у господаря: «А що далі, Леоніде?». Дні мчали, як швидкоплинна річка. Коловорот подій змінювався швидко, і не встиг Леонід озирнутися, як після успішного закінчення Львівського державного університету імені Івана Франка отримав направлення вчителювати на рідну Горохівщину. Тож став тут викладати біологію та хімію.

В кожній людині життя складається із непередбачуваних подій. Не обминуло це і мене. У батька раптово стався інсульт. І все змінилось. Треба було негайно їхати ближче до нього і доглядати. А час на дворі був непростий – важка економічна ситуація в країні. Тому, добре володіючи своїм фахом, і маючи налагоджені контакти з провідними науковцями Києва плодотворчого та ягідного напрямів, зайнявся вирощуванням ягід та овочів.

До цього долучалася уся сім'я, зокрема, сини та дружина Вікторія Іванівна. Свого часу вона працювала у торгівлі, нині успішно популяризує українські ялячкі-мотанки, які й сама тепер майструє.

Як батько, дуже горджуся своїми трьома синами-соколятами: Тарас – доброволець ЗСУ, Станіслав – лікар, нині навчається в аспірантурі Львівського державного медичного університету, а наймолодший – Любомир – дипломований юрист-магістрант.

Одним із напрямів мого землеробства є ягідництво. І це звелю мене з великим патріотом України, першим, я вважаю, демократом-рухівцем на Горохівщині Омеляном Цюпаком, який на перших порах теж цим займався. Саме з його, так би мовити, легкої руки, у 90-х я до-

фото з архіву Леоніда КРАВЧУКА.

Подружжя Леонід Євстафійович і його дружина Вікторія Іванівна.

Син Тарас Кравчук – доброволець ЗСУ.

лучився до мітингів спротиву. Це і визначило мою подальшу долю. Я двічі висувався у депутати районної ради від Всеукраїнського об'єднання «Свобода». Довелося і тут із владними структурами ставати на двобій, відстоювати справедливий розподіл бюджетних коштів, ламати аморальний принцип про «своїх» та «чужих».

Ось бачу, як летять й непомітно зникають на горизонті, за селом кучеряві хмари. Так із плином часу проходять події і настає час споминів. Я горджуся тим, що є учасником двох революцій – Помаранчевої та Гідності. Скажу відверто: ми не досягли того, про що мріяли. Сталося це тому, що були досить довірливі і мали невиправдано романтичні мрії. І, зрештою, як на мене, занадто толерантно ставилися до колишніх «владців». Однак, попри допущені помилки, поступ усе-таки є, жертви на Майдані не були марними.

– Чого досягли? – Настав процес декомунізації, демократизації органів місцевого самоврядування. Зникають назви вулиць, пов'язані з комуністичним режимом. Є це і в місті Горохові.

Ось стою в саду і перегортаю свій улюблений записник-скарбничку, який завжди зі мною, і натрапляю на слова-дороговказ відомого патріота В'ячеслава Липинського: «Ніхто нам не збудує держави, коли ми самі її собі не збудуємо, і ніхто з нас не зробить нації, коли ми самі нацією не схочемо бути». Це і є моє життєве кредо. Які ва-

гомлі слова для всіх поколінь! Саме це виборював у важкі «совітські» часи мій земляк, уродженець села Холонів Валентин Мороз, який, ідучи супроти режиму, заслужив, щоб його ім'ям було названо школи в Холоневі або сусідній Мар'янівці. Він не зрадив своїх друзів, товаришів, не підписав жодного протоколу-допиту, як йому це тяжко не було. Він є для мене великим моральним авторитетом, втіленням національної ідеї.

«Ніхто нам не збудує держави, коли ми самі її собі не збудуємо, і ніхто з нас не зробить нації, коли ми самі нацією не схочемо бути»

Заглядаючи у майбутнє, переконаний: коли закінчиться кривава війна із російським агресором, варто без зволікань створити уряд національної єдності та порятунку, який би зібрав небайдужу патріотичну українську еліту для відбудови нашої держави.

– Але не треба відкладати усе на завтра, – продовжує чоловік. – Уже зараз нам треба активно втручатися у розбудову нашої Горохівської громади. Скажімо, я часто відвідую місцеві сесії без запрошення, як громадський активіст. Вважаю, це мій основний мандат. Вказую на

недоліки, пов'язані з розподілом землі, роботою міського ринку, порушую важливі екологічні питання. Все це активно висвітлюю на своїй сторінці в соціальних мережах. Переконаний, що громадянський рух за справедливість є найбільш актуальний і значущий, бо він дає простір для критики, не обтяжений партійною дисципліною. Тут доречно пригадати біблійне повчання: ми не повинні бути як ті, «що подібні до гробів побілених, які гарними зверху здаються, а всередині повні трупних кісток та всякої нечистоти!».

З кожним днем у нас стає все більше українства. Через це так шаленіє російський агресор, – продовжує мій співбесідник. – Радіємо, що все повніше розвиваються наші українські звичаї та обряди. Вже давно немає страху щиро вітатися на вулиці: «Слава Україні!», і у відповідь чути зворушливе, горде і щемливе: «Героям слава!». Привабливо рясніють вишиванки у дні державних свят, усіялих урочистостей, у навчальних закладах, храмах, навіть – у будні. До речі, уся наша сім'я має вишиванки. Інакше й бути не може. Адже вишиванка є кодом нашої нації, оберегом, саме це підтверджує ідентичність українця.

Горджуся, що саме за моєї допомоги у День Незалежності під час свята «Прийди на свято у вишиванці» відбувся конкурс з написання есе під девізом «За Україну, за її волю», присвячений учасни-

кам національно-визвольних змагань, серед учнів старших класів нашого краю.

– Нинішній ворог все лютіше топче нашу землю. Але через цю пітьму просочується радість, пробиваються просвіткі надії. Про це свідчить оптимізм людей, з якими дуже часто зустрічаюся на території міського ринку, куди везу власну сільськогосподарську продукцію. І хай на серці подекуди і досі осідають людські болі, бо чимало наших молодих хлопців, цвіту нації, гине на фронтах війни, але глибоко віримо, що в єдності вистіємо перед заклятим ворогом-супостатом.

Нерідко запитують мене, чи я щасливий. Можливо, якби був наближений до владних коридорів чиновників, то був би навіть добре обласканий владою. Але для мене життєве кредо – чесність і справедливість.

Вже зачепилася у моєму саду купа прожитих літ, які так щедро накувала зозуленька. І на пам'ять приходять сокровенні слова Ліни Костенко: «І все на світі треба пережити, бо кожен фініш – це, по суті, старт».

Ось ходжу, мій любий саде, у твоїх володіннях, і в мене раз у раз виникають думки: «А що ж буде з Україною після завершення війни?». Можу лише здогадуватися, але однозначно скажу – очікуються серйозні виклики. Знаємо, що люди полишили свої домівки і виїхали за кордон, тож треба створити ефективну програму, аби вони поверталися сюди, в Україну. Із фронту будуть приходити наші воїни, тож для них треба створити дуже якісні умови для реабілітації, знайти їм роботу для душі і в міру їхніх фізичних сил. І нарешті не на словах, а на ділі боротися із корупцією.

Отака щира оповідь, мій друже-саде. Тож, хотілося б, щоб якнайшвидше загоїлися криваві рани ненависної нам війни, щоб ми сіяли і збирали врожаї не під пронизливий гул сирен, не ховалися в укриттях, а мріяли і співали щемливих українських пісень на весь голос, під ласкавий шепіт пахучих груш, яблунь, прославляючи подвиг, героїзм наших воїнів – синів та дочок, які у важких боях виборюють нашу Перемогу від російського агресора. «Слава нації!» – «Смерть ворогам!».

Місто Горохів. ■

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: reklama.volyn@gmail.com

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

АВТОРИНОК

● Куплю авто ЛуАЗ (Волинянка). Тел. 068 854 27 36, Роман.
● Куплю запчастини до ЛуАЗ (Волинянка). Тел. 068 854 27 36, Роман.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формаки, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні; сухі столярні дошки; відходи виробництва (дрова). Доставлю. Тел.: 0662945953, 0978154505.

● Продам б/в гарний, натуральний і в хорошому стані килим (2х3 м); блендер новий; кольоровий б/в телевизор «Амсол» (Німеччина) в робочому стані; душову кабінку б/в (120х80 см); письмовий стіл з навісною шафою. Ціни договірні. Тел. 050 243 17 03.

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ

● Пенсіонер, живу неподалік міста. Надіюся, що відгукнеться невисока, порядна, серйозно налаштована жіночка, яка бажає створити сім'ю на засадах взаєморозуміння, щирості та любові й стане господинею в домі. Тел.: 096 10 77 892.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублену картку водія для цифрового тахографа (UAD000008NAQ040), термін закінчення дії картки 11.01.2027 р., видану на ім'я Вітоку Сергію Євгенович, вважати недійсною.

● Загублену картку водія для цифрового тахографа (UAD000000CANN0000), термін дії картки до 23.09.2029 р., видану на ім'я Борисов Богдан Олегович, вважати недійсною.

● Загублену картку водія для цифрового тахографа (UAD000000BNER000), термін дії картки до 24.10.2028 р., видану на ім'я Луцук Володимир Васильович, вважати недійсною.

● Загублену картку водія для цифрового тахографа (UAD000000CM5W010), термін дії картки до 09.09.2029 р., видану на ім'я Лебедев Антон Святославович, вважати недійсною.

● Загублену картку водія для цифрового тахографа (UAD000000CP5G000), термін дії картки до 08.10.2029 р., видану на ім'я Стасюк Віктор Валерійович, вважати недійсною.

● Загублену картку водія для цифрового тахографа (UAD000000AYZF000), термін дії картки до 09.05.2028 р., видану на ім'я Козлюк Богдан Михайлович, вважати недійсною.

● Загублену чіп-картку до цифрового тахографа (UAD0000009T9W000) дійсну до 21.08.2027 р., видану на ім'я Колеснік Леонід, вважати недійсною.

● Загублений атестат про закінчення повної загальної середньої освіти, виданий Луцькою загальноосвітньою школою № 3 І-ІІІ ступенів на ім'я Нестеренко Анатолій Миколайович, вважати недійсним.

● Загублений студентський квиток, виданий Волинським національним університетом ім. Лесі Українки на ім'я Шмарової Олени

Василівни, вважати недійсним.

● Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане ЦНАП селища Шацьк на ім'я Сільчук Каріна Володимирівна, вважати недійсним.

● Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане Управлінням соціального захисту населення Луцької РДА на ім'я Олексюк Дмитро Володимирович, вважати недійсним.

● Загублене посвідчення батьків багатодітної сім'ї, видане Управлінням соціального захисту населення Луцької РДА на ім'я Турянська Лариса Павлівна, Турянський Василь Володимирович, вважати недійсним.

● Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Дорошук Богдан Володимирович, вважати недійсним.

● Загублений студентський квиток, виданий Волинським національним університетом імені Лесі Українки на ім'я Парасюк Юрій Олегович, вважати недійсним.

● Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), виданий на ім'я Діденко Євген Олегович, вважати недійсним.

● Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), виданий на ім'я Хмільевський Олександр Валерійович, вважати недійсним.

Резонанс

Почім хата за сирітські гроші?

Закінчення. Початок – на с. 1

Олена КАЛЕНЮК

Через три десятиліття Надія показує пожовклі сторінки газети «Волинь», які береже як зіницю ока. Саме завдяки публікаціям у цьому виданні і доброті людській Кундюки важко, але змогли зіпнути на ноги. В «Ощадбанку» на ім'я Надії відкрили рахунок для добровільних пожертв, тож люди з усієї Волині й не тільки переказували дітям гроші, надсилали одяг і побутову техніку. За кошти від громади Надія з Петром викупили в колгоспі хату і взялися господарювати... Правда, тоді довелося їм пережити ще одну трагедію – померла їхня донька. За деякий час Бог дав їм синів. І, здавалося б, ніщо не віщувало негоди, однак біду приніс в оселю господар сімейства – взявся заглядати у чарку. У наступні роки хата, яка могла б залишитися символом великодушності і незламності, чого тільки не перебачила! Те, що переживали Надія з малими дітьми, тепер називають сімейним насильством і за це передбачена відповідальність – аж до кримінальної. А тоді, каже жінка, міліція, яку вона викликала, могла дійти через тиждень, і сенсу у з'яві правоохоронців вже не було. Вона оповідає, склавши маленькі спрацьзовані руки одна на одну і від давнього втоми голос її зовсім позбавлений емоцій:

Надія ще й досі зберігає «Ощадну книжку», на яку для сиріт волиняни жертували свої кошти.

записав її на своє ім'я, нещодавно пішов у сільраду і приватизував її на своє ім'я. А після того вирішив позбутися «зайвих». Надія каже: за ці роки звикла до того, що чоловік здатний на будь-яку підлість, але цей його вчинок збурило її до останньої клітиночки. Йї і тепер важко збагнути, як можна додуматися забрати собі те, що не заробив.

– Хата ж куплена, фактично, на роботу і рєвнував сильно. Як піду на роботу, мій і дітей з хати повиганяти, і худобу надвір. Та всяко було. І руку піднімав на мене й на дітей, особливо на братів і сестер. Тікали стільки разів з дітьми, ховалися і в сусідів, і де тільки.

За більш як пів години розмову Надія Кундюк жодного разу не назвала чоловіка, з яким стільки прожила і пережила, на ім'я – просто «він».

– Це тривало роками. Вже дійшло до того, що він почав заводити коханок, і продукту з дому виносити. Міг і кури забрати, і м'ясо з холодильника. Чи помагав по господарству? Казава, що не має умових чобіт, тому в хлів не піде...

Надія Кундюк розповідає, як їй вдалося в 8 років тому розірвати цей ланцюг. Каже, її чоловік, хоч і жив уже з іншою жінкою, а до їхнього спільного життя приходив регулярно, щоб її обзавити. І не їняв віри, що вона подасть на розлучення.

ТЕРПІЛА – БОЯЛАСЯ ЗА ДІТЕЙ

Надія Кундюк знову згадує, як визволилася від чоловіка. Допомогла, каже, оновлена у 2000-х поліція.

– До мене частіше від інших за викликом приїжджала одна поліцейська. Її звали Лєна. Сили якихось із нею, і вона каже: «Скільки я буду до вас їздити? Вам треба з братів та інших сестер єдиная залишилася з нею жити. Коли Надія взялася з'ясовувати, то дізналася: колишній чоловік Петро Кундюк, який під час покупки хати

Надія ще й досі зберігає «Ощадну книжку», на яку для сиріт волиняни жертували свої кошти.

він не вірив – думаю, що після 25 років життя з ним, такого не зроблю. А в мене так було, що вже навіть, як мої сини підросли і були не вдома, то мусили наглядати за мною постійно. Дзвонили: «Мам, він вже прийшов додому?»».

Жінка розповідає, що замолоду мусила думати передусім про дітей: у розлученої соцслужба могла забрати братів та сестер та віддати в інтернат. Про це їй розповіли у школі, коли розпитували, чому діти приходять до невиспаними і втомленими на уроки. Надія каже, що справжнє життя почалося після розлучення. І навіть радіє, що її колишній узаконив стосунки з новою дружиною, бо так їй у хаті спокійніше. Хоча не завжди:

– Розписаний, повинчаний навіть, а до мене до цієї пори ходить. Приходить і зраховує: «Шо, така-сяка? Нашо ти на «розвод» подала?» З таким матюком до мене. Як визмає поліцію, то він піде.

Розказує з гордістю, як зробили із сестрою з хатини «лялечку». Поїхала на заробітки у Польщу, гарувала, але заробила на добротний ремонт і навіть на трактор. Вона навчилася класти плитку, сама заливала поріт...

– Все добре. У мене купували інші, а потім і двері. Вона купувє інші, ставить із синями, а він їх знову вибивав. Було таке, що поздирав ще мокрі шпалери, які поклеїла у намаганні хоч якось прикрасити оселю. Каже, тоді вони жили, як безхатченки...

А ще – обоє синів Надії і Петра Кундюків зараз воюють, захищають Україну. Старший – Петро, названий, як і батько, збирається повернутися саме у цю хату, у свою рідну домівку. То що, батько вирішив і сина викинути з дому?

– Обоє синів – у гарячих точках. Мені морально важко, бо постійно про них думаю, а ще чоловік спокую не дає, – зітхає Надія Кундюк.

СУДОВІ СПРАВИ

Жінка вирішила судитися. Адвокатка Юлія Спиріна, яка взялася за справу, на підставі документів, з якими працювала, зробила висновок: якщо будинок придбався у шлюбі, то він належить подружжю навіпл, 50 на 50. Хоча з моральної точки зору, зауважує, якби будинок оформили належ-

вразила її поведінка колишнього Надійного чоловіка: «Попри те, що він знає історію з тими дітьми, які раптом маленькими стали сиротами, він тепер вважає, що все правильно робить, вирішивши позбавити житла колишню дружину і її сестру».

Що ж до іншої справи – про насильство – Юлія Спиріна зазначила, що Кундюк вміло і грамотно затягував час. Тож за три місяці спливав термін, у який мало би бути рішення. Тому суддя у постанові зафіксувала, що Кундюк винний у вчиненні сімейного насильства, але звільнила його від адміністративної відповідальності у зв'язку із закінченням строку притягнення до неї. Цю постанову Кундюк не оскаржував. Та навіть після цього «театр одного актора» тривав. Петро Антонович погоджувався на запропонований ексдружиною поділ кімнат, то передумував. Хоча вдуматися тільки: у двох кімнатах із чотирьох мають мешкати Надія, її сестра та син, якого чекають з війни, а в іншій – одноосібно Петро Кундюк, який геть непогано собі живе у домі нової дружини. Та навіть при цьому він ніколи звернувся до суду, щоб той буквально визначив його законну частину.

ДЕ ЗНАЙТИ ЛЮДИНЬСТІ?

Що керує людиною, як мало того, що знушалася над іншою, над власними дітьми, то ще й через роки вирішила вигнати їх із хати? Спробували дізнатися у самого Петра Кундюка. Він каже, що вирішив це... зопал! От просто не мав чоловік виходу. Мовляв, розсердився, що Надія його не пускала в хату:

– Я не забрав би цілу хату ніколи в житті. Але після того, що вона мені вичворала, я не хочу лишити їй всю хату. Я там одну кімнату мав і приходив раз на рік чи раз на пів року. Вона викликала міліцію щоразу. Я б прийшов, побув би пів години та пішов би назад.

Він зізнається, що не впевнений, що у другій дружині матиме, де жити в майбутньому. Із розповіді Петра Кундюка – про хату і про сімейне насильство. Так сталося, що в день подання позовної заяви в Кундюка був день народження. Під алкогольним дурманом він зійшов до першої дружини та став лаятися й виганяти її з хати. Мовляв, лише він – власник, і то – єдиний. Пані Надія, за порадою адвокати, викликала правоохоронців, які зафіксували факт психологічного насильства. Іменники і собі викликали поліцію – звинуватив колишню дружину в тому, що то саме вона є насильницею! Мовляв, не пускає його на подвір'я, а ще – він боїться собаки (йшлося про цуценя пекінеса). Поліцейські протокол склали лише на Петра.

У справі про хату (юридичною мовою – про право власності на спадкове майно) суд ухвалив рішення поділити її навіпл між колишнім подружжям. Про те, щоб віддати її повністю Кундюку навіть не йшлося. Понад те суд постановив стягнути з нього судовий збір і витрати пані Надії на правничу допомогу. Правда, згодом цю частину рішення змінили, бо позивач запізнило повідомити, що він – інвалід 2 групи, а для осіб з інвалідністю відповідний закон працює інакше. Тож Кундюку потрібно буде компенсувати пані Надії тільки частину виплат на адвоката.

Адвокатка Юлія Спиріна, яка вже багато чого бачила у своїй професії, поділилася, як глибоко

Неспокійні серця!

Ще восени 2023 року наша газета розповідала про те, що уродженка села Сереховичів Юлія Євтушук, котра вже чверть століття живе в італійському місті Форлі, перекладає книгу свого земляка, Почесного громадянина Волині, міста Луцька і Старовижівського району Андрія Бондарчука «Уклін ангелу». А січневого дня торік, коли ми з пані Юлією обмінювалися вітаннями в новому році, наша землячка повідомила, що вже закінчила роботу над перекладом: «Зараз почну піднімати усіх мені тут знайомих на збір коштів для того, щоб її відати». Нинішній, 2025-й, почався з дуже приємної новини – згадана книжка побачила світ

Закінчення. Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«ПЕРЕКЛАДАЦЬКА РОБОТА – ЦЕ ЗАНЯТТЯ ДЛЯ ДУШІ»

Як і колись, тількино приїхавши в Італію, Юлія Євтушук дотримує за престарілими, прибирає в будинках. Одне слово, не нехтує жодною роботою. А що за багато років її уже добре знають як людину відповідальну, старанну, то й кличуть до себе, бо впевнені, що на цю українку можна поклатися.

– А перекладацька моя робота – це заняття для душі, – говорила жінка в одному з інтерв'ю. – Вона допомогла мені самореалізуватися.

Нещодавно, завдяки сучасним технологіям, ми знову поспілкувалися онлайн, поговоривши уже й про дитинство, юність нашої землячки. Й, по суті, у її спогадах була відповідь на те, в якому середовищі зростала дівчинка, дівчина, жінка, котра у зрілому віці далеко від України залишилася її патріоткою:

– Нас у сім'ї було троє сестер, і батьки завжди прищеплювали нам любов до знань, читання, взагалі допитливість до всього, що було для нас новим. Тато дуже багато читав, цікавився політикою. Я з дитинства його пам'ятаю з газетою в руках або біля радіо (слухав «Голос Америки», ВВС, «Радіо Ватикану»), хоча в той час це було заборонено. І нам купували книжки. Хотів, щоб ми росли допитливими. Хоч та «допитливість» призводила й до не зовсім приємних випадків.

Пригадує, мені було 10 років. Я навчалася в третьому класі, й тоді у нас уже була обов'язкова політінформація раз на тиждень. І яюсь я «виділа» новину, про яку ще ніде не було сказано, – помер президент Франції Жорж Помпідю. Вчителька Марія Юхимівна найперше запитала, звідки я про це дізналася. Ну я й сказала, що то батько сьогодні вранці мамі таке розповідав. Вечері у мене тато поцікавився, як пройшов день у школі, – я й похвалилася про свої, як мені здавалося, успіхи з політінформації... Після бесіди з ним я на класних політзаходах уже не «вискакувала» попереду публікацій, що з'являлися в наших газетах. Це

Завдяки волинянці книжку про Голодомор в Україні вже можуть прочитати італійці

Фото з архіву Юлії ЄВТУШУК.

Нелегка праця увінчалася успіхом – книжка про Голодомор в Україні вийшла друком у перекладі нашої землячки на італійську мову.

був час, коли хтось міг і донос написати, проявивши пильність з приводу «неблагонадійності» котрогось із односельців. Було багато небайдужих людей, котрі хотіли знати правду, а з телевізора вони чули лише про успіхи й досягнення, здобуті завдяки комуністичній партії.

– Нам вклали в голову, що ми щасливі, бо народилися в Радянському союзі, що комуністична партія дбає про наше майбутнє. А насправді? Моя старша сестра, Людмила, по суті, мене виняньчила, бо мама повинна була вийти на роботу, коли мені було два місяці від народження (я ледве вижила в пологому будинку – лікарка вже морально підготувала маму до найгіршого). Сестра пригадувала, як у школі на уроках історії розповідали, що у 1980 році настане комунізм. Тобто будемо жити за принципом: «Від кожного – за його здібностями». Люда тоді підраховувала, що коли їй буде 35, то вона житиме в раю, – ну якщо й не зовсім все буде ідеально, то цукерок принаймні попоїсть.

«КОЛИ В АНДРІЯ ІВАНОВИЧА ВИНИКЛА ІДЕЯ ПРО ПЕРЕКЛАД ЙОГО КНИГИ, Я ЗРАЗУ ПОГОДИЛАСЯ»

Звичайно, була в нас розмова з пані Юлею про Андрія Бондарчука – автора книжки про Голодомор в Україні «Уклін ангелу». Землячка журналіста, письменника, громадського діяча розповідала:

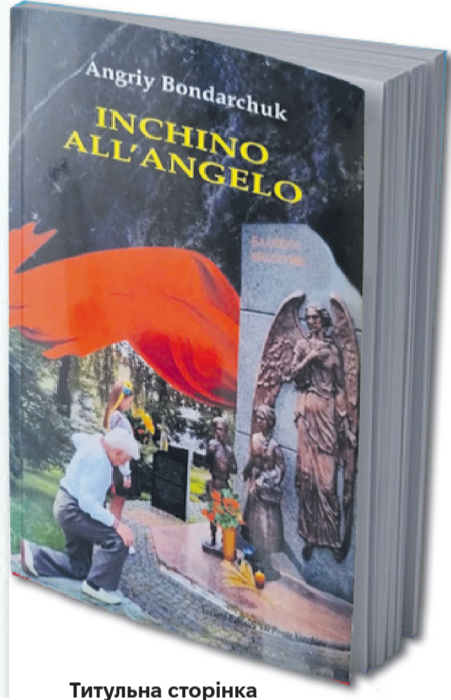
– Його родина жила з нами по сусідству. Мої батьки завжди

про Андрія Івановича говорили з великою повагою. Коли в незалежній Україні він став народним депутатом Верховної Ради першого скликання, з'явилася надія на те, що можна буде щось змінити у житті людей, добитися успіхів і знайти правду. Цю надію давало те, що це ж у парламенті прийшов звичайний чоловік, із селянської сім'ї, – один із тих, хто прийматиме закони для нашої суспільства, а він знає, як правильно зробити в інтересі народу. У той період ще мало хто говорив правду, а якщо й казав, то дуже зважувалося. Андрій Іванович міг і вмів «пробігти між краплями дощу», хоча і з великим ризиком для свого здоров'я та життя, і власне, за свою правдивість та щирість відзначений високим мандатом.

Для Юлії Євтушук, як вона висловилася, Андрій Іванович – це частина історії, зокрема, її рідного села. Це – зразок ініціативної людини не лише на словах, а й такої, котра вміє реалізувати на ділі свої задуми. У Сереховича на місці пам'ятника Леніну він встановив пам'ятник Сім'ї, Пам'ятний хрест – на місці спаленої комуністами церкви, пам'ятник – на могилі загиблій сім'ї Онішуків, де всі були членами ОУН, у сусідньому селі Гравові.

– І все це, – наголошує Юлія, – Андрій Іванович зробив за власні кошти. А яка чудова книга про наше село була видана за його редакцією! Тож коли він запропонував мені перекласти на італійську мову його книгу про Голодомор «Уклін ангелу», то я зразу погодилася. Не могу

«Я не знала, що ваш народ так страждав під владою комуністів. Скільки ж ви натерпілися! Тепер я розумію, чому ви так боретесь за свободу».

Титульна сторінка книжки – ідентична своїй україномовній «попестрі».

сказати, що це легко далось. Але сама ідея – розповісти про Україну, про те, як радянська влада робила все для того, аби придушити наш вільний козацький дух, поставити нас у ярмо й управляти батоґом, про страждання й героїзм українського народу за часів СРСР – не могла мене не захопити.

Для того, щоб запропонувати італійцям прочитати рідною мовою книжку про Голодомор в Україні, на Апеннінах тоді були вже, скажемо так, передумови. У 2016 році в місті Кальярі (острів Сардинія) встановлено Монумент жертвам Голодомору, створений за підтримки благодійних асоціацій ARCOIRIS ONLUS, OCI, товариства України в Італії, Світового конгресу українців та релігійної асоціації «Свята Софія». А влітку 2023-го сенат Італії визнав Голодомор як геноцид українського народу. Але все ж із друкуванням книги про гірку сторінку в історії України не все складалося гладко.

– Знаю, що Андрій Іванович звернувся до Посла України в Римі з проханням про моральну підтримку (листом – не грошима!), та у відповідь була тиша, – каже Юлія Євтушук. – Я також попросила про письмову рекомендацію (цього вимагав редактор видавництва) – така само – тиша. Мене двічі така байдуїсть представника української нації за кордоном до нас в історії. Я просила не коштів, а лише підтримки, але, на жаль, на це не було відповідної реакції. Мені здається, що це і є однією з причин, що ми ще й досі не знаємо, який ми волелюбний

народ. Занадто довго нами керували ненажерливі москалі і комуністи, руйнували та викоринували нашу ідентичність.

«ТЕПЕР Я РОЗУМІЮ, ЧОМУ ВИ ТАК БОРЕТЕСЯ ЗА СВОБОДУ»

Майже два роки (з перервами) Юлія Євтушук займалася перекладом книги. Часом, як розповідала, і без вихідних, а то й взагалі ночами. Сил та натхнення додавало те, що працю над дітищем Андрія Бондарчука була для неї захопливою й цікавою.

– Хотілося, – пригадує вона, – якнайшвидше закінчити переклад і побачити результат. Ставила будильник на третю – четверту годину ранку, щоб мати можливість попрацювати до сьомої, бо потім треба було збиратися на свою основну роботу. У корегуванні тексту мені допомагали двоє італійців. Це – інженер на пенсії Джанкарло Баббі (я в його родині працюю) та Сара Портолани – менеджер агенції із продажу деревини, моєї хороша знайома. Із моєю невісткою Іриною та з бандуристкою з міста Хмельницького, Анастасією, котра теж живе в Італії, ми по можливості популяризували її. Розповіли про книгу та автора, зокрема, на концерті у греко-католицькій церкві (там тепер є й музей) міста Сан-Доменіко. А програму вів колишній його мер Дівіде Дрей.

Книжка, виходу якої з нетерпінням чекала Юлія Євтушук, була готова 27 грудня 2024 року. Поки що частину тиражу наша землячка надрукувала за власні кошти.

– Це – лише початок нашої роботи, – каже вона. – Задум Андрія Івановича – розповсюдити книгу по школах та бібліотеках Італії. Будемо додрукувати й надсилати. Після 6-го січня вона з'явилася на полицях книжкових магазинів і в журнальних кіосках. Також продаватиметься в мережі інтернет-магазинів Amazon та eBook. У планах – видати «Уклін дання» як аудіокнижку в YouTube. Я уже подарувала кілька екземплярів знайомим. Сьогодні зустріла одну із них, Міріам, і ось що вона мені сказала: «Я не знала, що ваш народ так страждав під владою комуністів. Скільки ж ви натерпілися! Тепер я розумію, чому ви так боретесь за свободу».

І про Петро Карузо, відомого італійського журналіста (у 1986 році він брав інтерв'ю у Горбачова, чим досі пишається) згадала наша землячка, про його рецензію на книжку, котроу опублікував на фейсбук-сторінці. Там є такі слова: «Правда полягає в тому, що йде боротьба між двома культурними, політичними і соціальними напрямками, які завжди відрізнялися між собою, але спершу царизм, а потім радянський комунізм знищували цю відмінність голодом і силою».

– Разом з ним ми готуємо презентацію книжки. Є хороші задуми. Надією, що мені допоможуть двічата-хористи із греко-католицької церкви, не сумніваюся в підтримці колишнього мера уже згадуваного міста Сан-Доменіко Дівіде Дрей. Ну, а без моєї невістки Ірини та без Анастасії – бандуристи – мені ніяк не справилося. Я хочу, щоб про нас знали і говорили, щоб розуміли, чому ми такі непримиримі до ворога. ■

На час воєнного стану буде обмежено спеціальні пенсії, які становлять понад 23,6 тисячі гривень (понад 10 прожиткових мінімумів). У 2025 році таке обмеження зачепить близько 17,6 тисячі пенсіонерів.

США продовжили особливий статус для біженців з України. Як інформує The New York Times, продовження Тимчасового захисного статусу (TPS) дозволяє іммігрантам залишатися в країні з дозволом на роботу та захистом від депортації ще на 18 місяців після закінчення терміну дії їх поточного захисту наведени.

За 2024 рік в Україні закрили 209 750 ФОПів і цей показник став рекордним за останні 5 років. Прирост такого закриття відносно 2023 року склав 32,4%. А реєстрація нових ФОПів знизилася на 5,8% порівняно із 2023-м роком.

Норвегія знову почне будувати бомбосховища на випадок «найгіршого сценарію» від росії. Цю практику припинили в 1998 році, інформує Politico.

На Волині та Рівненщині громаді добровільно передали у підпорядкування філії «Польський лісовий офіс» майже 14 тис. га площ, які досі не мали офіційного статусу. 1396 га з них – це самосійні ліси.

За січень – грудень 2024 року на Волині зафіксували 909 ДТП з потерпілими, у яких травмувалося 1142 людини та 97 громадян, на жаль, загинуло. Про це повідомила Патрульна поліція області.

Читайте найновіші історії – за цим QR-кодом:

Пульт тижня

Помстилися: облили хату бензином і підпалили

Двоє причетних до злочину затримані в процесуальному порядку

Любов ВОЛИНЮК

12 січня, близько 12 години, до поліції надійшло повідомлення від 32-річної мешканки Ковельського району, що невідомі здійснили спробу підпалу її оселі.

Пожежу швидко ліквідували, потерпілих немає.

По гарячих слідах співробітники кримінальної поліції Ковельського РУП встановили причетних до злочину: це місцеві мешканці 29 та 26 років. Один з них облив будівлю бензином, а інший підпалив.

Напередодні між фігурантами і потерпілою виник конфлікт, тож чоловіки вирішили таким чином помститися. Тепер за такі дії вони понесуть кримінальну відповідальність, відповідно до ч. 2 ст. 194 Кримінального кодексу. Максимальна санкція за умисне пошкодження майна шляхом підпалу – позбавлення волі від 3 до 10 років. За процесуального керівництва прокуратури, слідчі оголосять затриманим про підозру.

Тричі вдарив по голові молотком

Ковельчанина судять за замах на вбивство

Любов ВОЛИНЮК

Прокурори Ковельської окружної прокуратури скерували до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні про вчинення 32-річним жителем Ковеля закінченого замаху на умисне вбивство.

За даними слідства, 27 липня 2024 року одразу після опівночі нетверезий раніше тричі судимий молодик перестрів на вулиці Відродження у Ковелі 38-річного чоловіка, який нібито образив його молодшого брата, й тричі вдарив його по голові молотком.

Після цього зловмисник повалив потерпілого на землю й завдав ще декілька ударів кулаками й ногами – та покинув на вулиці.

Чоловіка, який отримав важкі травми, врятувала від смерті вчасно надана медична допомога.

Обвинувачений перебуває під вартою.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

Керівництво і колектив ДУ «Волинський обласний центр контролю та профілактики хвороб МОЗ України» висловлює щирі співчуття завідувачці Маневицького відділення Камінь-Каширського районного відділу ВОЦКПХ **Надії Йосипівні Шуляр** з приводу важкої втрати – смерті матері **Олени Поліхронівни**.

Коли стається непоправне і найрідніша людина йде у засвіти, важко знайти слова, щоб применшити душевний біль. Але світлі спогади про маму, про її добрі справи житимуть у пам'яті та серці. Сумуємо разом з Вами, підтримуємо Вас та Ваших рідних і близьких у час скорботи.

Вічна пам'ять...

Герої нашого часу

Чотири брати стали побратимами та разом боронять Україну

Фото: 100 окрема механізована бригада Сухопутних військ ЗСУ.

«Я дуже крепко люблю свою Україну і вірю в її Перемогу!», – каже солдат Роман Додік, який служить у 2-му механізованому батальйоні 100-ї ОМБр

Леся КВІТКА

Разом із Романом у бригаді служать його рідні брати Олександр і Богдан, а також – двоюрідний брат Максим. Брати – родом із Велицька.

Роман – водій. Спочатку військовослужбовець потрапив у 46-ту бригаду, пройшов навчання. Воював півтора року та отримав поранення.

Захисник розповідає: «Я – простий солдат, пішов воювати у 2023 році, щоб захищати свою країну та родину. Дуже хотів потра-

Роман Додік: «Ми переможемо, бо ми – вільний народ».

пити саме у 100-ту бригаду. І от після поранення я тут. Разом зі мною служать мої рідні брати – Саша і Богдан. Та ще до нас доєднався двоюрідний брат Максим. На сьогодні ми тут

всю сім'єю. Ще разом із нами був дядько, він героїчно загинув».

У мирному житті, каже Роман, захоплювався водінням і механікою.

Воїн пригадує моменти

успішних боїв на фронті: «Ми добралися до наших позицій: важко було, але ми змогли, зайняли оборону. Невдовзі нам передали, що на нас наступає ворог. Відбивалися успішно, проте їх було дуже багато. У нас потроху закінчувалися боеприпаси, тож ми мусили зарядитися. Тоді пішли в штурм, відбили свою позицію і взяли ворогів у полон».

«Віру в Перемогу, – зізнається Роман, – мені додає моя родина, моя країна, яку я дуже люблю, хочу тут проживати у незалежній державі. Вдома мене чекає моя дружина, син, родичі, мама і тато. Ми переможемо, бо ми – вільний народ. Воляни завжди були дуже потужні, і вони ніколи не здаються».

На лінії вогню

Під час бою на Курщині в умовах смертельної небезпеки врятував життя солдат

Головнокомандувач Збройних Сил України, генерал Олександр Сирський вручив державну нагороду – «Почесний нагрудний знак Головнокомандувача ЗСУ» – Івану Римарю, який родом із Сереховичівської громади

Леся КВІТКА

Іван Римар народився 27 вересня 1991 року в селі Мильці. Після закінчення школи здобув освіту в Дубенському педагогічному коледжі, а згодом – у Східноєвропейському національному університеті імені Лесі Українки. У цивільному житті працював у компанії «Сільпо-Фуд». Однак у липні 2024 року Іван прийняв важли-

Завдяки його діям вдалося уникнути втрат серед побратимів та зберегти бойову техніку й озброєння.

ве рішення стати на захист Батьківщини.

З 25 серпня 2024 року солдат служить у складі 3-ї артилерійської батареї 82-ї окремої десантно-штурмової Буковинської бригади. З перших днів служби він проявив себе відповідальним та про-

фесійним воїном, беручи активну участь у бойових діях.

У районі села Лебедівка Курської області 29 листопада 2024 року колона, у складі якої перебував Іван Римар, потрапила під артилерійський обстріл. В умовах смертельної небезпеки захисник митте-

во ухвалив рішення змінити маршрут руху та забезпечив укриття для особового складу й техніки в населеному пункті.

«82-га бригада – це еліта, об яку ворог сточує зуби!»

Після закінчення обстрілу Іван очолив евакуацію, демонструючи впевненість і рішучість. Завдяки його діям вдалося уникнути втрат серед побратимів та зберегти бойову техніку й озброєння.

«82-га бригада – це еліта, об яку ворог сточує зуби!» – підкреслив Головнокомандувач ЗСУ. Він наголосив, що завдяки зусиллям десантників збережено тисячі життів цивільних громадян у прикордонних районах.

Місцева фішка

Сушені карасі озера краю – в переліку національної культурної спадщини

Це – не лише смачна, а й символічна страва, яка передає дух регіону

Леся КВІТКА

До місцевого переліку національної культурної спадщини включили елемент «Традиція приготування сушених карасів у Шацькій громаді».

Її зберігають, продовжують та передають молодому поколінню. Цей елемент нерозривно пов'язаний із розвитком туризму в громаді, використанням місцевої риби, розвитком місцевої економіки. Сушені карасі – страва, яка поєднує екологічно чисті продукти та багатство місцевих кулінарних традицій,

Традицію приготування зберігають, продовжують та передають молодому поколінню.

що збереглися впродовж століть.

Візитівкою Шацької громади є сушені в печі карасі. Роблять це різними способами: на льоніві, со-

ломі, очереті, сіні та ситнику. Це своєрідний бізнес для мешканців цієї туристичної місцевості.

Приготування сушеної риби має свої тонко-

щі, – тоді вона може зберігатися роками. Її також можна використовувати для приготування рибної юшки або капсуняку. Найкраще, звичайно ж, смакує окремо.

Учасниця народного аматорського колективу «Горлиця» Світлана Пех долучилася до збереження нематеріальної культурної спадщини й поділилась своїм досвідом приготування сушених у печі карасів.

РЕКЛАМА

АДВОКАТ
консультація
БЕЗПЛАТНО
099.413.00.54
viber.068.691.21.28

Свідоцтво 311 002973 від 21.06.2024р.

■ Резонанс

У Ветлах побили священника Православної церкви України

Батько одного зі школярів накинувся на священнослужителя і лаяв, коли той освячував класи в ліцеї цього села, що на Любешівщині

Олена ВОЛИНЕЦЬ

За повідомленням сайту Волинської єпархії ПЦУ, це трапилось, коли протоієрей Роман Гула, настоятель храму Миколая Чудотворця у Ветлах Камінь-Каширського деканату, окроплюючи житла своїх парафіян йорданською водою, завітав і до ліцею, попередньо домовившись про обряд із дирекцією.

– Основна частина ліцеїстів – це діти православних. Але оскільки навчаються й діти п'ятдесятників, ми запитали, чи ніхто не буде проти. Той, хто не хотів, просто на кілька хвилин вийшов у коридор, – розповідає священник. – Дітям було дуже цікаво, бо таке дійство у школі відбувалося вперше.

Але коли панотець вийшов із класу, на нього накинувся батько одного з учнів. Москвофіл ударив душпастиря в обличчя та взявся лихословити.

Фото із сайту konkurent.ua.

Москвофіл із лісництва ударив душпастиря в обличчя та взявся лихословити.

– Усе було дуже швидко. Ніхто не очікував такої реакції. Чоловік поведився агресивно, і жодними словами його не вдавалося вгамувати, – ділиться отець Ро-

сті з них діти не навчаються в ліцеї. Також цього дня не було там і дітей московського попа. За словами священника ПЦУ, люди почали обзивати і його, і вчи-

«Аби залякати отця Романа, на паркан оселі місцевої мешканки, у якій на той час перебував священник разом зі своєю дружиною та двома маленькими дітьми, у травні минулого року невідомі повісили гранату.»

ман. – Після цього на вулиці зібралося близько тридцяти прихильників московського патріархату та чолі з їхнім батюшкою, хоча в більшо-

телів, а також стали йому погрожувати.

З'ясувалося, що чоловік, який накинувся на душпастиря, працює в міс-

цевому лісництві. Вранці, коли стався конфлікт, він мав би бути на своєму робочому місці. «За словами місцевих, аби уникнути проблем на роботі, цей майстер лісу написав заяву на відпустку (заднім числом, до речі)», – сказав панотець.

Після цієї події священник звернувся до медиків, оскільки від ударів у нього боліла голова. Також він написав заяву в поліцію.

– У нас у селі – складна ситуація. Хоча більшість підтримує ПЦУ і майже три роки тому громада вирішила приєднатися до неї, невелика частина місцевих – досі зомбована й підтримує московську церкву. Ми досі не можемо зайти у наш храм, – каже протоієрей.

Це – не перший релігійний конфлікт у цьому селі. Аби залякати отця Романа, на паркан оселі місцевої мешканки, у якій на той час перебував священник разом зі своєю дружиною та двома маленькими дітьми, у травні минулого року невідомі повісили гранату. На щастя, тоді ніхто не постраждав, на місці працювали сапери. ■

■ Фотофакт

Гуси, лебеді та качки на льоду озера Люб'язь Камінь-Каширського району.

Гуси білолобі на Любешівщині ще не зимували

Оскільки нинішня зима – тепла та малосніжна, то цілком закономірно, що у зв'язку з цим у природі спостерігаються аномальний ріст деяких рослин і нетипова активність та поведінка тварин

Олена ВОЛИНЕЦЬ

На основі своїх спостережень це констатують спеціалісти Національного природного парку

«Прип'ять – Стохід». Нове свідчення зимових сюрпризів – велике скупчення водоплавних птахів (близько 150 особин), на озері Люб'язь, що на Любешівщині. Серед

«Нове свідчення зимових сюрпризів – велике скупчення водоплавних птахів (близько 150 особин).»

них найбільше було гусей сірих (Anser anser) і білоло-

бих (Anser albifrons), незначна кількість лебедів-шипунів (Cygnus olor), гоголів (Bucephala clangula) та крижнів (Anas platyrhynchos).

За багаторічними спостереженнями, у Національному природному парку «Прип'ять-Стохід» гуси білолобі зимової пори зареєстровані вперше. ■

■ Перемогу кують і в тилу!

Ще одна поїздка на «нуль»

Начальниця Камінь-Каширської РВА Ольга Ващук, разом із командою, вчоргове відвідала наших оборонців на фронті

Богдана КАТЕРИНЧУК

«Як завжди, планували та готувалися. Цьому передувала низка зустрічей із підприємцями та волонтерами. Максимально зібрати все те, що так необхідне бійцям, – мета, яку сповідуємо

завше. Зібрали, – написала на своїй офіційній фейсбук-сторінці Ольга Петрівна. – І ось – бойове спорядження вже на передовій допомагає нашим хлопцям і дівчатам нищити ворожі цілі».

За словами начальниці Камінь-Каширської РВА, українські оборонці, хоч і дуже втомлені війною, гідно тримають фронт. «Диву дивуєшся, коли чуєш історію про «народився у сорочці». А їх – тисячі.

Повідомлення, зазначає Ольга Ващук, традиційно – без

світлин і «прикрас». Бо це робота – не для звіту. «Якщо когось змотивуємо долучитися до хорошої справи, то завжди готові до діалогу та співпраці. Повірте, воїнам важлива будь-яка допомога...»

Уже плануємо графік подальших візитів. Час не чекає, та й ворог – теж. Працюємо заради Перемоги. Слава Україні!».

До речі, стало відомо, що цими днями за кошти Камінь-Каширської міської ради було закуплено і передано нашим оборонцям три квадрокоптери DJI MAVIC 3 PRO загальною вартістю 249 990 гривень. ■

9 січня Верховна Рада підтримала продовження терміну добровільного повернення на службу тих військових, які самовільно залишили частину, до 1 березня 2025 року.

Минулого року на Волині продали найменше землі сільськогосподарського призначення – лише 818 га. А найбільше – у Полтавській області – понад 45 тисяч гектарів.

■ Пульс тижня

У чотирьох селах громади будуть поліцейські станції

Цими днями у Любешівській селищній раді відбулася робоча зустріч голови громади Олега Куха з керівником Камінь-Каширського райвідділу поліції В'ячеславом Мартинюком та старшим інспектором сектору взаємодії з громадянами УПД УНП Геннадієм Сищуком. Основною темою обговорення було облаштування поліцейських станцій у межах громади

Богдана КАТЕРИНЧУК

Цей проект є частиною загальнонаціональної ініціативи «Поліцейський офіцер громади», що була започаткована Національною поліцією України ще у 2019 році. Програма спрямована на децентралізацію поліцейських функцій, щоб мешканці населених пунктів могли швидко звертатися до закріплених офіцерів громади з питаннями, що стосуються правопорядку, або повідомленнями про правопорушення.

У Любешівській громаді планується облаштувати поліцейські станції у чотирьох селах, зокрема Залаззі, Люб'язі, Ветлах та Залізниці.

Чотири поліцейські офіцери, які працюватимуть на цих станціях, обслуговуватимуть усі населені пункти громади. Очікується, що робота розпочнеться вже через кілька місяців. Цей крок сприятиме підвищенню рівня безпеки у громаді та забезпечить швидкий доступ мешканців до послуг поліції на місцевому рівні. ■

Продав дві гранати й заробив... кримінальну справу

Прокурори Камінь-Каширської окружної прокуратури скерували до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні про вчинення 42-річним жителем селища Маневичі незаконного придбання, носіння, зберігання та збуту бойових припасів без передбаченого законом дозволу

Наталія МУРАХЕВИЧ, пресслужба прокуратури Волині

Заданими слідства, чоловік, який раніше уже мав конфлікти із законом, упродовж вересня – жовтня 2024 року незаконно придбав, зберігав удома, а згодом збув дві придатні до вибуху оборонно-осколкові ручні гранати Ф-1. Суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді домашнього арешту.

Досудове розслідування проводив Камінь-Каширський районний відділ поліції. Згідно із санкцією ч. 1 ст. 263 Кримінального кодексу України, незаконне придбання, носіння, зберігання та збут бойових припасів без передбаченого законом дозволу караються позбавленням волі на строк від 3 до 7 років. ■

■ Біда

В аварії загинуло двоє осіб, ще двоє – в реанімації

Страшна дорожньо-транспортна пригода сталася 7 січня, близько 8-ї години ранку, поблизу села Череваха, що на Маневиччині

Богдана КАТЕРИНЧУК

47-річна водійка Citroen зіткнулася з автомобілем Fiat під керуванням на два роки молодшого мешканця Ковельського району. Від отриманих травм керманічка Citroen померла в лікарні, водій та пасажир іншого автомобіля, 41-річний чоловік, госпіталізовані до відділення реанімації.

Інша аварія трапилася між селами Судче та Березна Воля, що на Любешівщині, близько опівночі. 21-річний житель Рівненщини не впорався з керуванням мотоциклом Geon та з'їхав у кювет. Хлопець загинув на місці події.

За обома фактами дорожньо-транспортних пригод слідчі розпочали кримінальні провадження за ч. 2 ст. 286 Кримінального кодексу України. Йдеться про порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами, що спричинило смерть. Під час досудових розслідувань буде з'ясовано всі обставини аварій. ■

Редакційний щоденник

Фото із сайту ua.krymr.com.

У березні 2014 року, під час референдуму щодо статусу півострова, кримські татари були першими серед учасників протесту проти входження Криму до росії. Це знайшло відображення і в книжці «За Перекопом є земля».

Фото із сайту bbc.com.

Коли путін анексував Крим, «міжнародна спільнота була лише глибоко стурбована...»

І це «підіграло» імперські амбіції кремлівського карлика, який взяв собі в голову, що він – «збирач земель руських»

Чим переймалася і з чого дивувалася впродовж останнього часу заслужений журналіст України Катерина ЗУБЧУК

...НЕВЖЕ УКРАЇНЦІ СТАЛИ МЕНШ ПАТРІОТИЧНИМИ?

В останні місяці 2024 року в засобах масової інформації часто з'являлися публікації з приводу того, чи стане 2025 для України переможним у цій кривавій війні, чи вдасться нам повернути тимчасово окуповані території. В центрі уваги, зокрема, й Крим, анексований майже одинадцять років тому. Зустрічається теза, яку озвучують різні українські політики, громадські діячі і Президент України Володимир Зеленський, що війна почалася Кримом, вона має Кримом і завершитися...

У цьому сенсі глава нашої держави в інтерв'ю виданню для Fox News на запитання, чи погодився б він на мирну угоду за умови, що частина українських територій залишиться росії, він відповів: «Ми не можемо юридично визнати будь-яку окуповану територію України російською. Йдеться про території, окуповані путіним до повномасштабного вторгнення – з 2014 року. Юридично ми цього не визнаємо, ми цього не приймаємо».

«З іншого боку, ми розуміємо, що поки що у нас не так багато сил, щоб зі зброєю в руках ми

могли відкинути путіна до кордонів 1991 року», – додав Президент України. Відповідаючи на запитання щодо анексованого Криму, Володимир Зеленський сказав: «Ми не можемо втрачати десятки тисяч наших людей, щоб вони гинули заради того, аби Крим повернувся... Ми розуміємо, що Крим можна повернути дипломатичним шляхом».

Якщо звернутися до соціології, то результати опитування американського інституту Gallup, проведеного торік восени, такі: 52 відсотки наших співвітчизників хотіли б, аби Україна якнайшвидше домовилася про припинення війни. Тоді як 38 відсотків вважають, що країна повинна продовжувати воювати до перемоги. А ось наприкінці лютого 2022 року громадська думка значно відрізнялася – тоді 73 відсотки опитаних українців віддавали перевагу боротьбі до перемоги. Невже українці стали менш патріотичними? Звичайно ж, ні! Просто на початку повномасштабного вторгнення ми ще й подумати не могли, що війна буде такою затяжною, що вона забере тисячі й тисячі життів і наших захисників, і цивільного населення, які опинилися в окупації (за інформацією глави держави, окуповано – 27 відсотків території), що сім з половиною мільйонів наших громадян виїдуть за кордон. Серед них – і такі, котрі залишилися без даху над головою, тож і повертатися їм нікуди.

...ЧИ ХОТИЛА Б Я ПРОЙТИСЯ ВУЛИЦЕЮ НАБЕРЕЖНОЮ В ЯЛТІ?

Чому питання – не про Донецьк? Відповідь – проста: в цьому місті, як і загалом на Донбасі

(така скорочена назва Донецького вугільного басейну), мені просто ніколи не доводилося бувати. А ось Крим з його Чорним морем, гірськими краєвидами був у часи Радянського Союзу для багатьох улюбленим місцем відпочинку – тоді за кордон, у ту ж Югославію чи Болгарію, простим смертним проблематично було потрапити навіть за туристичною путівкою.

Найперше, пригадую, була Євпаторія, яка за кліматом вважається найкращим дитячим курортом, – власне, заради того, щоб оздоровити доньку, сина, й вирушала туди. То, звичайно, був «дикий» відпочинок із проживанням у приватному секторі.

« А в магазині на прохання продати каву тут же звучало зауваження: «Гаваріте на панятном язике». І це викликало спротив: «Чому така зневага – ми ж в Україні живемо?!».

Часто до моря доводилося добиратися міським транспортом чи пішки, як, наприклад, у Ялті. А ще треба було примудритися якось прохачуватися, коли на всю, як мовиться, округу – одна-однісінька їдальня, до якої обідньої пори вишикувалася черга (бари й ресторани на Набережній – центральній вулиці цього міста – були нам не по кишені). Але на такі незручності вже ніхто не зважав – все компенсувалося морем, бо такі відчувалася користь від купання в солоній воді. Тож минав рік, і знову купували квитки, точніше – правдами й не правдами «діставали» їх, бо це теж було проблемно, й відправлялися в дорогу.

Уже в незалежній Україні, в Криму можна було відпочити більш цивілізовано – чимало но-

вих українців, зокрема й лучан, котрі встигли враз розбагатіти (!), збудували на півострові котеджі й пропонували землякам десь під Алуштою чи Судаком свої апартаменти. Ось тільки тоді ми вже по-іншому почувалися тут. Те, на що раніше, коли жили в Радянському Союзі, може, не завжди не звертали увагу, тепер боляче вражало. Від російськомовного місцевого населення, яке в принципі жило за рахунок відпочивальників, можна було почути на адресу українськомовних: «Панаєхалі сюда...». А в магазині на прохання продати каву тут же звучало зауваження: «Гаваріте на панятном язике». І це викликало спротив: «Чому така зневага – ми ж в Україні живемо?!». Тому й пропадало бажання їхати у Крим. Тим більше, що за таку ж ціну, тільки комфортніше, можна було відпочити тоді й за кордоном, у тому ж Єгипті. А потім був лютий 2014-й, коли «зелені чоловічки» тихо зайшли й окупували півострів. І вже майже одинадцять років питання про те, чи хотіла б я пройтися вулицею Набережною в Ялті, не виникає аніколи, – перш його потрібно повернути Україні, а потім можна й розмірковувати над цим.

...ПЕРШ РОЗДАВАЛИ РОСІЙСЬКІ ПАСПОРТИ, А ПОТІМ ПРИЙШЛИ ЗАХИЩАТИ «СОТЕЧЕСТВЕННИКОВ»

Починаючи з кінця 1990 років, а тим більше – у 2000-і, ми вже багато знали про трагедію кримських татар – примусове їх виселення, проведене Народним комісаріатом внутрішніх справ СРСР 18–20 травня 1944 року. Офіційно депортацію обґрунтували тим, що кримські татари співпрацювали з нацистською Німеччиною під час так званої Великої Вітчизняної війни. Лише 12 листопада 2015 року Верховна Рада України визнала таку депортацію з рідних місць геноцидом кримчан. І саме вони навесні 2014-го першими вийшли на масову акцію під час прове-

дення референдуму на півострові й виступили проти приєднання Криму до росії, скандуючи: «Ми – Україна!».

Уже в 1990-х роках, коли Україна здобула Незалежність й поступово зникали «білі плями» з її історії, з окремих публікацій було відомо про непросте повернення кримських татар на свою землю. Але це не можна порівняти з тим, що відкривають нам написані згодом ґрунтовні книги. Одна з них – «За Перекопом є земля», авторка якої – українська письменниця Анастасія Левкова. В цьому романі, прочитаному, як мовиться, на одному подиху, переплітаються кримськотатарська культура й українська історія. Твір потрапив у список найкращих книжок 2023 року за версією ПЕН. Він дає можливість не лише зробити екскурс в давнішу історію півострова, а й зрозуміти, чому тут і в радянській час, і вже в незалежній Україні можна було почути від місцевих мешканців: «Панаєхалі сюда...» чи «Гаваріте на панятном язике»...

У Криму, коли його в 1954 році передали Україні, сформувався корінний радянський народ. Бо, говорячи словами одного з героїв роману, тут з'явилися «ідеальні умови для стирання всього національного, для формування радянського народу... Того, який любить і «чтіт» свою владу... Правда, коли став повертатися другий корінний народ (кримські татари. – Авт.), вийшла неув'язочка, незручно вийшло, бо старий корінний заперечував саму суть нового корінного». У Криму, зокрема в Севастополі, перш на право й наліво роздавали російські паспорти, а потім, в 2014-му, прийшли захищати «соотечественников».

І коли «зелені чоловічки» тихенько брали півострів, українські військові (про це ми тоді з телепередач знали й дивувалися) не стріляли. Чому? Бо не було такого наказу. З материка і з Заходу говорили: «Тільки вистрілиш – почнеш Третю світову». Міжнародна спільнота була лише глибоко стурбована, дії путіна «прийняла, проковтнула й пішла далі». Лише після повномасштабного вторгнення росії світ від «глибокої стурбованості» перейшов до джевої підтримки України в її боротьбі проти російської агресії. ■

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ В СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрусткіт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболювальні таблетки? Всі спроби, які робилися раніше, безуспішні?

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця, який підкаже метод рішення при таких захворюваннях, як:

- артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю, **ТЕЛЕФОНУЙТЕ за номерами:**

(098) 545 05 59, (066) 347 65 78.

Висновок ДСЄЕ України №05.03.02-03/103075 від 23.12.2018 року. Не є лікарським засобом. Перед вживанням проконсультуйтеся з лікарем та ознайомтеся з інструкцією.

П.П. БУРМАКА Н.П.

18, 25 січня; 1 лютого.

ефективне лікування від

**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування -анонімне

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):

тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом.

Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

Виробники пива моляться на спекотне літо. Ті, хто виготовляє парасольки, – на дощові весну і осінь. А виробники горілки не моляться. Їм ніколи. Їм працювати треба.

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

Є у наявності, а також на замовлення: балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.

Тел.: 0662945953,

0978154505.

■ Невідомі сторінки

Першим, хто зобразив Гарбуза як головного героя літературного твору, був один із видатних українців другої половини XIX століття Володимир Александров (1825–1894) (на фото)

Зінаїда ПАХОЛОК, доктор філологічних наук, професор Луцького інституту розвитку людини Університету «Україна»

За освітою і родом діяльності – генерал, лікар і доктор медицини, за творчими уподобаннями – письменник, перекладач з латини, польської та німецької мов, видавець, етнограф і фольклорист, який народився в селі Бугаївка Ізюмського повіту Харківської губернії в родині священника Степана Александрова.

У літературно-науковому часописі «Зоря», що видавався у Львові Товариством імені Шевченка, Александров опублікував у 1889 році «Пісню про Гарбуза» з підзаголовком «Рослинний епос по народній темі». Вибір епосу як літературного віршованого жанру засвідчив використання народного переказу про події, що нібито відбувалися в минулому і залишилися у свідомості людей. Не оминув цієї обставини Іван Франко, звернувши увагу на «довшу, гумористичну поему на тлі народної пісні». Твір складається зі 190 рядків, а для кращого розпізнавання 120 дійових осіб додані їх наукові назви латиною.

В основі сюжету епосу лежить розповідь про пригоди Гарбуза, який був відсутній вдома, а в цей час його дружина покохала іншого. Чоловік подивований, що діти не перешкодили Кавуну, який не з їхнього роду і плоду, зустрічатися з Динею. Попри приголомшливу новину, Гарбуз повен рішучості зібрати своїх друзів і вигнати Кавуна з городу. Але тут з'ясовується, що Кавун оженився з Динею. Цю новину сповістили діти та похвалилися, як згідно з чином – із дружками, світлицями та боярами – відбулося багатолюдне

Володимир Александров із дружиною Людмилою та дітьми спілкувалися тільки українською. Стіни його кабінету прикрашали портрети українських письменників і всіх гетьманів. Мав прекрасну книгозбірню в Харкові.

■ Кросворд

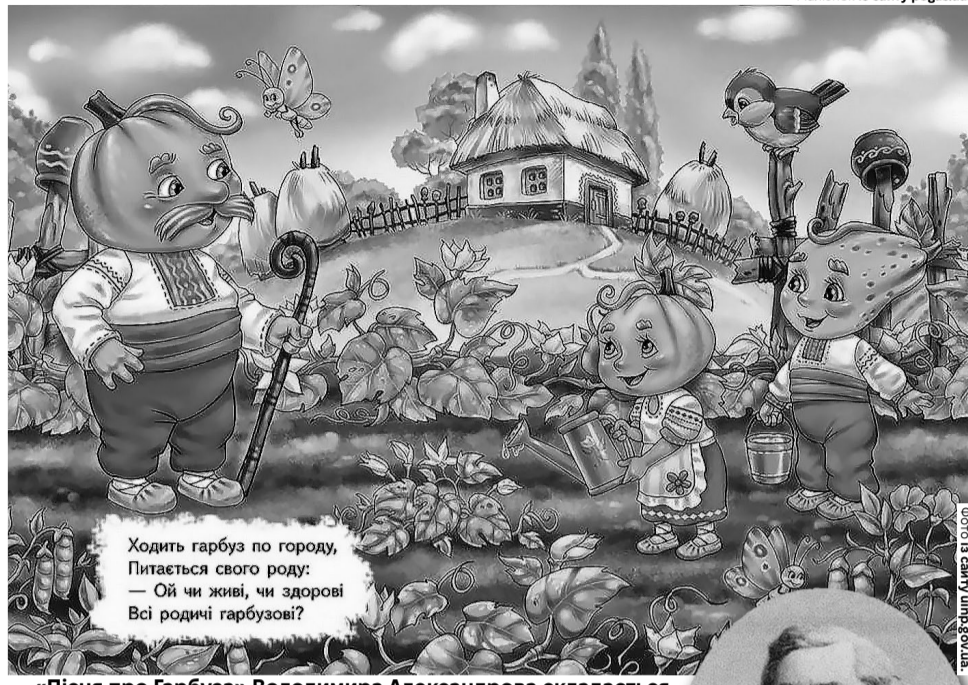
«Гіменей та... Деметра»

Склала Надія ЗОЗУЛЯ, місто Луцьк

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

7. Бог шлюбу у грецькій міфології, син Аполлона. 8. Богиня родючості, покровителька шлюбу та родинного життя у грецькій міфології. 9. Нелітаючий птах. 11. Племінниця. 12. Назва монархічної держави. 13. Птах, символ миру та Духа Святого. 15. Пристрій для зв'язку з інтернетом. 16. Улюблений засіб пере-

«Ходить гарбуз по городу» вже понад 135 років

«Пісня про Гарбуза» Володимира Александрова складається зі 190 рядків, а для кращого розпізнавання 120 дійових осіб додані їх наукові назви латиною.

весілля. Сини і дочки порадили рідному батькові йти з городу та не вертатися. Гарбуз полишає свою невірну рідню та знаходить суголосну душу Хмеля, з яким в'ється по тинах.

Зв'язок твору Александрова з фольклором проявляється не тільки в темі, але й зачині, перших чотирьох рядках, добре знайомих кожному з дитинства. Однак у поета вони мають відмінності в усіх прижиттєвих і посмертних публікаціях початкових слів першого та другого рядків: «Ходив Гарбуз по городу, / Питаючи свого роду: / — Ой чи живі, чи здорові / Всі родичі Гарбузові?». Така видозміна слів у порівнянні з народним віршем була свідомою і пов'язаною з пересторогою звинувачення в плагіаті.

До пригод Гарбуза дотична Олена Пчілка, яка опублікувала у 1908 році вірш «Гарбузова родина» у заснованому нею при популярному часописі «Рідний Край» щомісячнику «Молода Україна». Текст із семи чотиривіршів подано без підпису. Нескладний сюжет, в основі якого господар городу здійснює свою родин-

ну місію, обходить родичів та цікавиться їхнім існуванням, побудований на синтаксичних повторах, тому легкий для запам'ятовування. У ньому сім дійових осіб: гарбуз, диня, огірочки, квасоля, бараболя, буряки та біб. Поєднання героя з іменем Олени Пчілки відбулося в 1991 році у збірці «Годі, діточки, вам спати!» завдяки упорядниці Олені Таланчук. Вірш з огляду на структуру видання віднесено до розділу «Фольклорні записи Олени Пчілки. Дивні пригоди. Народні пісеньки та віршики».

Ми віднайшли лише один рукописний запис фольклорного тексту, в якому сюжет подібний до надрукованого Оленою Пчілкою вірша. Запис Олексія Зозулі зберігається в Інституті мистецтвознавства, фольклористики та етнології імені М. Т. Рильського НАН України. Пісня «Танцювала риба з раком» складається з двох частин, які не пов'язані між собою ані змістом, ані героями. Якщо в першій частині йдеться про те, як добре танцюється риби з раком, петрушці з пастернаком, цибулі з часником, а

дівчині з козаком, то у другій – гарбуз обходить своїх родичів: диню, огірочки, буряки, цікавлячись: «Ой чи живі, чи здорові, / Всі родичі гарбузові?», і отримує позитивну відповідь. Вочевидь, відбулася втрата слів.

Гарбуз є головним героєм української фольклорної пісні, яка належить до жанру писемної поезії.

« В основі сюжету епосу лежить розповідь про пригоди Гарбуза, який був відсутній вдома, а в цей час його дружина покохала іншого. »

її читають, вчать напам'ять, декламують і театралізують. Крім того, це самостійний вокально-музичний твір, що співають у супроводі музичних інструментів. Мелодійні варіанти пісні «Ходить гарбуз по городу» були записані та опубліковані Миколою Лисенком, Сергієм Титаренком, Яко-

вом Степовим, Михайлом Гайворонським на початку XXI століття, коли відбулося формування української музичної етнографії.

«Ходить гарбуз по городу» використовувався в народній та залишився в сучасній педагогіці. У дошкільній використовують українську народну пісню як забаву, коли вихователь заохочує дітей до активної участі за сюжетом твору, а музичний керівник вчить співати, відтворюючи персонажів дійства. У початковій школі учні самостійно виразно читають і завають напам'ять текст, розігрують ситуацію в ролях.

Українські діти вивчають цей твір не тільки в школах материкової України, але й в діаспорі. В Канаді Петро Волиняк (справжнє ім'я – Петро Четет) укла-дав читанки та включив у програму для 2-го класу вірш «Гарбуз». Аналогічний текст твору знаходимо в читанці для 2-го класу Бориса Романенчука, виданій в Америці, з підзаголовком «Народна пісня».

У літературі для дітей дошкільного та молодшого шкільного віку важливе місце посідає український фольклор, тому популярна ігрова пісня «Ходить гарбуз по городу» є невіддільною її частиною. Видання твору, в якому повний текст має 32 рядки та діють такі персонажі: гарбуз, диня, огірочки, буряки, бараболя і квасоля, морквиця та біб, відбувається великими накладками окремою книжечкою або у збірках із залученням найкращих ілюстраторів – Катерини Деряжної, Лариси Решетової, Лариси Гончарової, Валерії Пертій.

не питання: хто дописав решту 28? Споживання та тиражування неперевіреної інформації шкодить українському суспільству. Звернення до оригіналу твору Александрова «Пісня про Гарбуза» та увага до його підзаголовка і зачину зі зміненою формою слів у порівнянні з народною піснею, могли б запобігти перекрученій інформації.

Фольклорні матеріали, якими користувалися вчені, письменники, композитори XIX століття здебільшого до нас не дійшли, оскільки не всі були надруковані. Під час збирання не було запроваджено паспортизацію – зазначення того, де, коли й від кого записано. Ім'я автора «Ходить гарбуз по городу» загубилося у п'ятнадцятому столітті, але талановитий український народ усно передавав від покоління до покоління мудрість, закарбовану в жартівливому слові.

ДО РЕЧІ

Як стверджує «Вікіпедія», Володимир Александров створював п'єси, оперети: «За Немань їду» (1872; доповнена та доопрацьована Михайлом Старицьким) і «Не ходи, Грицю, на вечорниці» (1873), казки: «Коза-Дереза», «Івашечко», «Чижикове весілля», «Пісня про Гарбуза».

Перекладач поезії Генріха Гейне, Адама Міцкевича, Михайла Лермонтова та інших авторів.

Витлумачивши німецький оригінал, написав знамениту пісню «Розбите серце» («Я бачив, як вітер березу зломив...»). На схилі літ уклав історичну збірку «Гетьманщина» (колекція портретів гетьманів України від Богдана Хмельницького до Кирила Розумовського з біографіями), підготував лібрето опери Петра Щуровського «Богдан Хмельницький»...

Відомий історик, перекладач, теолог і бібліограф Микола Сагарда стверджував, що Володимир Александров мав намір перекласти українською весь Старий Заповіт. Задля цього він у 53-річному віці взявся за вивчення давньоєврейської мови і здійснив переклад книг Буття, Вихід і Йова. ■

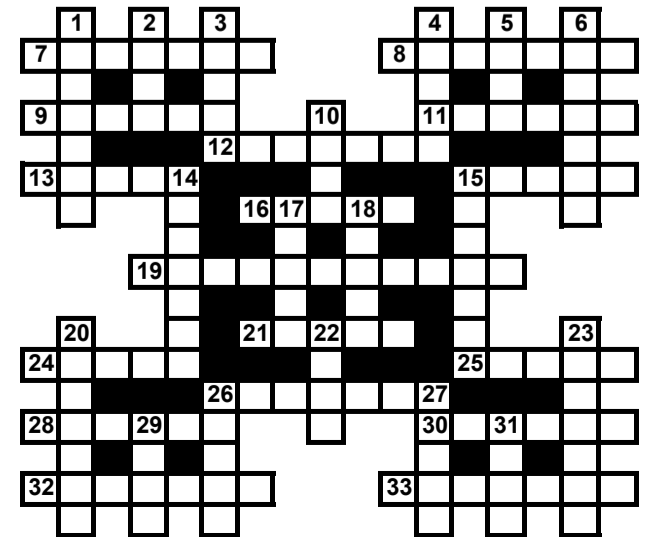
На жаль, у часи сталінських репресій Людмила Александрова зникла безвісти. Це пов'язано з її тісною дружбою з непокірними радянській владі чоловіками з села Бугаївка, яких 1937-го року оголосили японськими шпигунами й розстріляли у харківському Лісопарку. Після цього зникли всі відомості про Александрову, фото, навіть дати життя. Її романси звучали по радіо, зі сцен, але їх називали народними піснями...

29. ...мат, ...бус, ...мобіль. 31. Автор опери «Фауст».

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 18 ГРУДНЯ:

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 2. Отс. 3. Короп. 5. Єпископ. 9. Лапландія. 11. Опара. 15. Мед. 16. Кай. 17. Хрест. 22. Шопка. 24. Ладан. 25. Лід. 26. Феофан. 27. Поліно. 31. Тепло. 33. Ірод. 34. Сіно. 35. Пісня.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. 1. Стир. 3. Копт. 4. Плов. 6. Сутана. 7. Мах. 8. Дід. 10. Гея. 12. Пюре. 13. Ряса. 14. Цар. 18. Мороз. 19. Оклад. 20. Кагор. 21. Марія. 23. Рік. 28. Месія. 29. Ялина. 30. Хор. 32. Сік. ■

сування Баби Яги. 19. Його портрет – на купюрі у 1000 гривень. 21. І «Олів'є», і «Мімоза». 24. Муза, покровителька комедії. 25. Ім'я авторки детективів – ... Крісті. 26. Син онука. 28. Столиця Олімпіади 1998 року. 30. Африканська країна. 32. Загальний емоційний стан людини. 33. Оптичний пристрій для друку.

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Той, хто досконало володіє технікою свого

мистецтва. 2. Друга літера грецького алфавіту. 3. Напій «...кола». 4. Інструмент, необхідний для зимової риболовлі. 5. Тризуб – ... України. 6. Рух уперед, розвиток. 10. Країна Південної Америки. 14. Колишня назва Чехії. 15. Звернення до Бога. 17. Зелений покрив Землі. 18. Великодній хліб. 20. Музична «бочка». 22. Відомий музей у Парижі. 23. Перша українська комп'ютерна гра. 26. Історична низина Києва. 27. Так іще називають Катерину.

ЧЕТВЕР, 16 СІЧНЯ

1+1

6.30 "Сніданок з 1+1" 10.00 "Одруження наосліп" 12.00, 20.00 Мелодрама "Ніхто не ідеальний" 14.00 Мелодрама "Ловець снів" 16.55 Пригоди "Трансформери: останній лицар" 22.00 "Говорить вся країна" 23.00 "Світ навиворіт" 4.45 "Життя відомих людей"

5 КАНАЛ

6.00, 3.00 Гра долі 7.00, 20.00, 0.00, 1.30 Д/ф 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.30, 10.15, 11.15, 12.35, 13.20, 14.15, 15.30, 16.15, 17.20, 18.20, 19.40 Марафон "Незламна країна" 21.45 Особливий погляд 22.00 Час-Time 22.30 СтратКом Мілітарі відео 22.45 Новини ВВС 23.00 Час новин. Підсумки дня 23.45 Бутусов плюс 4.00 Х/ф

ЕСПРЕСО TV

0.00 Час-Time 0.30, 12.10, 20.00 Вердикт з Сергієм Руденком 1.30, 4.00, 6.00, 17.10 Інформаційний марафон. Інтерв'ю 2.15, 18.15 Великий ефір Василя Зими 4.00, 6.00 Хроніки війни з Ольгою Ленюк 4.45, 17.45 Судовий контроль з Тетяною Шустровою 5.00 Інформаційний марафон. Інтерв'ю 7.00, 8.00, 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00 НОВИНИ 7.10, 8.10, 10.10, 11.10 Інформаційний марафон з Оксаною Височанською та Романом Чайкою 9.00 Хвилина мовчання 9.10 Свобода. Ранок 9.30 Донбас Реаліті 14.10, 15.10, 16.10 Інформаційний марафон з Мартою Оліярник та Антоном Борковським 17.10 Хроніки інформаційної війни з Ольгою Ленюк 21.00 ВВС Україна 21.15 Говорить Великий Львів 23.00 Свобода Live

2+2

6.00, 5.05 "Джедаї" 6.50, 9.30 Т/с "CSI: Місце злочину" 11.15, 0.50 "Загублений світ" 14.20 Х/ф "Шість днів, сім ночей" 16.20 Х/ф "Спадок Борна" 19.00 Х/ф "Милосердя" 20.45 Х/ф "Падіння Олімпу" 22.55 Х/ф "Біжи й стріляй"

МЕГА

6.00 Шість соток 7.00 Страх у твоєму домі 9.00, 1.45 Правда життя 10.15, 22.50 Таємниці світу 11.30 Мегазаводи 13.30 Найнебезпечніші тварини 15.20 Речдок 17.00 Топ 10. Таємниці та загадки 19.00 У дикій природі з Беаром Гріллсом 20.50 Дикий Йеллоустоун 23.50 Стежина війни 2.30 Останній день диктатора

СТБ

3.00 Т/с "Лікарка Ковальчук" 9.25, 2.40 Битва екстрасенсів 14.00 Т/с "Сніпа" 17.20 Т/с "Слід" 21.50 Т/с "Черговий лікар" 23.45 Т/с "Агенти справедливості"

ICTV

3.00, 12.35, 1.20 Т/с "CSI: Місце злочину - Нью-Йорк 4" 3.40, 23.30, 0.10 Т/с "У полі зору 3" 5.05, 7.55 Антизомбі 7.00 Ранок у великому місті 8.35 Т/с "Доктор Гарроу 3" 15.00 Х/ф "Вогонь на ураження" 17.00 Х/ф "Епідемія страху" 19.00 Т/с "Гарячий" 21.55 Х/ф "Ніжках хороших справ" 0.00 Звернення Президента України

НОВИЙ КАНАЛ

3.00, 2.45 Знають навіть діти 3.45 Le Маршрутка 4.45 Середземноморський check-in 7.00 Т/с "Заряджені" 8.50, 9.01 Т/с "Надприродне" 9.00 Загальнонаціональна хвилина мовчання 11.15

М/ф "Рая та останній дракон" 13.00 Х/ф "Казки на ніч" 14.55 Х/ф "Вечірня школа" 16.55 Х/ф "Училка" 18.40 Х/ф "Встигнути за 20 хвилин" 20.00 Х/ф "Хлопчак-нальотчики" 22.00 Коханья на виживання 23.50, 0.10 Хто знає? 0.00 Звернення Президента 0.55 Пекельна кухня

ПІКСЕЛЬ

6.00, 13.00, 23.30, 4.00 М/с "Баранчик Шон" 6.30 ТіВі Абетка 7.00 Зірки-малюки 7.30, 14.00, 0.30, 3.30 М/с "Майстерня Бібі" 8.00, 13.30 Online-садок НУМО (UNICEF) 8.30, 15.00, 18.30, 0.00 М/с "Хоробрі зайці" 9.05 Здорове харчування 9.20 Хочу все знати 10.00, 22.30, 5.30 М/с "Бейблейд Х" 10.30, 18.00, 22.00, 5.00 М/с "Тобот" 11.00 М/с "Супергерой Коді" 11.30, 15.30, 19.00 М/с "Робокар Полі" 12.00, 16.00, 20.00 М/с "Бджілка Мая" 12.30, 19.30 М/с "Віспер" 14.30 М/с "Іскорки суперсил" 14.35, 1.20 М/с "Гав Гав Гав" 16.30, 20.30 М/с "Кафе Баттербін" 17.00, 21.00 М/с "Морські пригоди Сантьяго" 17.30, 21.30 М/с "Блиск і диво-машини" 23.00 М/с "Космічний старт" 1.50 Веселі саморобки 2.20 Зірки-малюки 2.40 ТіВі Абетка

К-1

3.00, 2.25 "Ух ти show" 5.05 "Дай Лапу" 6.55 "Пізнати світ з Бедняковим" 8.30 "Так не буває" 10.25, 22.00 "Камон з Узол і Манько" 11.50 "Крафтові мандри з Євгеном Синельниковим" 14.30, 17.25 "Орел і Решка. Дайджест" 16.00, 23.40 "Інший світ" 18.30, 19.20, 20.20, 21.00 Т/с "Мисливці за реліквіями"

2+2

6.00, 5.05 "Джедаї" 6.50, 9.30 Т/с "CSI: Місце злочину" 11.15, 0.50 "Загублений світ" 14.20 Х/ф "Шість днів, сім ночей" 16.20 Х/ф "Спадок Борна" 19.00 Х/ф "Милосердя" 20.45 Х/ф "Падіння Олімпу" 22.55 Х/ф "Біжи й стріляй"

ХСПОРТ

6.00 Змішані єдиноборства. HEXAGONE MMA 22. Алкмар 7.15 Х/ф "Тринадцятий поверх" 9.10, 10.55, 11.55, 12.55 Телемагазин 10.40, 12.40 Бокс 11.40 Змішані єдиноборства 17.55 Х/ф "Експрес: Історія легенди спорту Ерні Девіса" 20.20 Змішані єдиноборства. HEXAGONE MMA 18. Тулуза 22.00 Х/ф "Хулігани Зеленої вулиці" 0.10 Баскетбол. Суперліга. Прикарпаття-Говерла - Рівне 1.50 Бокс. Матчева зустріч. Україна - Молдова 3.00 Інформаційний марафон

ТЕТ

6.00 Т/с "Прибулець" 8.00 Чотири весілля 10.00 Т/с "Добра відьма" 14.00 Х/ф "Бетховен 5" 15.45 Х/ф "Домашній арешт" 17.45 Х/ф "Зоонаглядач" 19.45 Х/ф "Секс по дружбі" 22.00 Т/с "Скажені сусіди" 0.00 Т/с "Пригоди Бампера і Суца" 2.00 Вечірка 2.55 Т/с "Євродиректор" 3.50 Богиня шопінгу. Батли за патли

НТН

6.00, 11.10, 17.30 "Речдок" 8.45 "Випадковий свідок. Катастрофи" 9.00 "Випадковий свідок. Навколо світу" 9.30, 1.25 "Випадковий свідок" 12.55, 19.20 Т/с "Смерть у раю" 15.00, 21.15 Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" 23.50 Т/с "Гавіа 5.0" 2.45 "Речовий доказ" 4.10 "Правда життя. Професійні байки" 5.00

П'ЯТНИЦЯ, 17 СІЧНЯ

1+1

6.30 "Сніданок з 1+1" 10.00 "Одруження наосліп" 12.00 "Міняю жінку" 14.00, 1.30 "Світ навиворіт" 16.30 Х/ф "Бамблбі" 18.45 Х/ф "Хроніки Ріддіка" 21.00 Бойовик "Джон Уїк" 23.00 Бойовик "Джон Уїк 2"

5 КАНАЛ

6.00, 3.00 Гра долі 7.00, 0.00, 1.30 Д/ф 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) 8.50 Натхнення 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.30, 10.15, 11.15, 12.35, 13.20, 14.15, 15.30, 16.15, 17.30, 18.20, 19.40 Марафон "Незламна країна" 20.40 Особливий погляд 21.45 Бутусов плюс 22.30 Час-Time 22.30 Історія для дорослих 22.45 Новини ВВС 23.00 Час новин. Підсумки дня 23.45 Український свідок 4.00 Х/ф

ЕСПРЕСО TV

0.00 Час-Time 0.30, 12.10, 20.00 Вердикт з Сергієм Руденком 1.30, 4.00, 6.00, 17.10 Інформаційний марафон. Інтерв'ю 2.15, 18.15 Великий ефір Василя Зими 5.00, 13.10 Хроніки війни з Ольгою Ленюк 5.45, 6.45, 22.30 Судовий контроль з Тетяною Шустровою 7.00, 8.00, 10.00, 11.00, 12.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 21.15 НОВИНИ 7.10, 8.10, 9.30, 10.10, 11.10 Інформаційний марафон з Оксаною Височанською та Романом Чайкою 9.00 Хвилина мовчання 9.01 Новини 9.10 Свобода. Ранок 14.10, 15.10, 16.10 Інформаційний марафон з Мартою Оліярник та Антоном Борковським 21.00 ВВС News Україна 22.00 Хроніки інформаційної війни 23.00 Свобода Live

МЕГА

6.00 Шість соток 7.00 Страх у твоєму домі 9.00, 1.45 Правда життя 10.15, 22.50 Таємниці світу 11.30 Мегазаводи 13.30 Найнебезпечніші тварини 15.20 Речдок 17.00 Топ 10. Таємниці та загадки 19.00 Мисливець і здобич 20.50 Хижка лютя 23.50 Стежина війни 2.30 Прихована реальність

СТБ

3.00 Битва екстрасенсів 15.00 Т/с "Ворожка" 22.00 Хід прокурора

ICTV

3.00 Т/с "CSI: Місце злочину - Нью-Йорк 4" 3.20 Т/с "У полі зору 3" 4.45 Служба розшуку дітей 4.50, 7.55 Громадянська оборона 7.00 Ранок у великому місті 8.25 Т/с "Доктор Гарроу 3" 12.35 Х/ф "Маска Зорро" 15.05 Х/ф "Легенда Зорро" 17.30 На трьох 19.00, 0.10 Дизель Шоу 0.00 Звернення Президента України 1.30 Т/с "Вижити за будь-яку ціну 2"

НОВИЙ КАНАЛ

3.00 Знають навіть діти 3.15 Le Маршрутка 4.10 Ексі 5.35 Середземноморський check-in 7.10 Т/с "Заряджені" 9.00 Загальнонаціональна хвилина мовчання 9.01 Х/ф "Дамбо" 11.05 Х/ф "Воладар перснів: Дві вежі" 14.40 Х/ф "Земля після нашої ери" 16.20 Х/ф "Карате кід" 19.00 Х/ф "Захоплення підземки 123" 21.00 Х/ф "Дежа Ву" 23.30, 0.10 Хто знає? 0.00 Звернення Президента 0.30 Пекельна кухня 2.05

Служба розшуку дітей 2.10 Аферисти в сітиях

ПІКСЕЛЬ

6.00, 13.00, 23.30, 4.00 М/с "Баранчик Шон" 6.30 ТіВі Абетка 7.00 Зірки-малюки 7.30, 14.00, 0.30, 3.30 М/с "Майстерня Бібі" 8.00, 13.30 Online-садок НУМО (UNICEF) 8.30, 15.00, 18.30, 0.00 М/с "Хоробрі зайці" 9.05 Здорове харчування 9.20 Хочу все знати 10.00, 22.30, 5.30 М/с "Бейблейд Х" 10.30, 18.00, 22.00, 5.00 М/с "Тобот" 11.00 М/с "Супергерой Коді" 11.30, 15.30, 19.00 М/с "Робокар Полі" 12.00, 16.00, 20.00 М/с "Бджілка Мая" 12.30, 19.30 М/с "Віспер" 14.30 М/с "Іскорки суперсил" 14.35, 1.20 М/с "Гав Гав Гав" 16.30, 20.30 М/с "Кафе Баттербін" 17.00, 21.00 М/с "Морські пригоди Сантьяго" 17.30, 21.30 М/с "Блиск і диво-машини" 23.00 М/с "Космічний старт" 1.50 Веселі саморобки 2.20 Зірки-малюки 2.40 ТіВі Абетка

К-1

3.00, 2.25 "Ух ти show" 5.10 "Дай Лапу" 7.00 "Пізнати світ з Бедняковим" 8.10 "Так не буває" 10.00, 22.00 "Камон з Узол і Манько" 11.35 "Крафтові мандри з Євгеном Синельниковим" 13.55 "Орел і Решка. Дайджест" 16.00, 23.35 "Інший світ" 17.25 "Орел і Решка. Дайджест" 18.30, 19.20, 20.20, 21.00 Т/с "Мисливці за реліквіями"

2+2

6.00, 4.25 "Джедаї" 6.20, 9.05 Т/с "CSI: Місце злочину" 10.55, 1.00 "Загублений світ" 15.00 Х/ф "Прискорення" 16.45 Х/ф "Джейсон Борн" 19.00 Х/ф "Ефект колібрі" 20.55 Х/ф "Бій без правил" 22.55 Х/ф "Судний день"

ХСПОРТ

6.00 autocentre.ua. Audi A4 Allroad Quattro 6.45 Х/ф "Експрес: Історія легенди спорту Ерні Девіса" 9.10, 10.55, 11.55, 12.55 Телемагазин 10.40, 12.40 Бокс 11.40 Змішані єдиноборства 17.55 Х/ф "П'ятий майстер 2" 19.55 Благодійний вечір професійного боксу 21.30 THE FOOTBALL REVIEW. Прем'єра 22.00 Х/ф "Вибивальці" 23.45 Баскетбол. Суперліга. Дніпро - Черкаські Мавпи 1.25 Змішані єдиноборства. HEXAGONE MMA 22. Алкмар 3.00 Інформаційний марафон

ТЕТ

6.00, 5.00 Одного разу під Полтавою 7.00 Я люблю Україну 8.45 Х/ф "Бетховен 5" 10.30 Х/ф "Бетховен 4" 12.15 Х/ф "Бетховен 3" 14.00 Х/ф "Бетховен" 15.30 Х/ф "Оттом дешевше" 17.40 Х/ф "Подружки нареченої" 20.00 Ліга сміху. Волонтерський десант 23.40 Х/ф "Лисий нянька: Спецзавдання" 1.40 Богиня шопінгу. Битва блондинок 3.20 Богиня шопінгу. Батли за патли

НТН

6.00, 11.05, 17.30 "Речдок" 8.40 "Випадковий свідок. Катастрофи" 8.55 "Випадковий свідок. Навколо світу" 9.25, 2.00 "Випадковий свідок" 12.55 Т/с "Смерть у раю" 15.00 Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" 19.20 Т/с "ФБР" 23.30 Т/с "Гавіа 5.0" 1.05 "Театр бойових дій. Прихисток" 2.40 "Речовий доказ" 4.10 "Правда життя. Професійні байки" 5.00 "Таємниці світу"

СУБОТА, 18 СІЧНЯ

1+1

7.00, 1.30 "Світ навиворіт" 13.10 "Клуб 1%" 15.10 Х/ф "Трансформери: час звіроботів" 17.30 Бойовик "Джон Уїк 2" 19.50 Бойовик "Джон Уїк 3. Парабелум" 22.30 ТСН особливий погляд "Мова війни" 23.30 "Війна мемів"

5 КАНАЛ

6.00, 3.00 Гра долі 7.00, 22.00, 0.00, 1.30 Д/ф 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) 8.50 Натхнення 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.20, 10.15, 11.15, 12.30 Марафон "Незламна країна" 11.15, 11.35, 12.30 Машина часу 13.15 Бутусов плюс 14.15 Хто з Мірошниченко? 15.30, 23.35 Український свідок 16.15, 4.00 Х/ф 19.20 Легендарні воїни 20.00 Рандеву 21.35 Невгадані історії 23.00 Час новин. Підсумки дня

ЕСПРЕСО TV

0.00 Час-Time 0.30, 12.10 Вердикт з Сергієм Руденком 2.15, 5.00 Великий ефір Василя Зими 4.00, 7.00 Інформаційний марафон. Інтерв'ю 4.45, 11.45 Судовий контроль з Тетяною Шустровою 8.00, 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 15.00, 17.00, 18.00 НОВИНИ 8.10, 9.10, 10.10, 14.00, 15.15 Інформаційний марафон з Оксаною Височанською та Романом Чайкою 9.00 Хвилина мовчання 11.10 #ВУкраїні 13.10, 22.00 Студія Захід з Антоном Борковським 15.10 France 16.30, 23.20 Війна і культура 17.10, 18.10 Інформаційний марафон з Миколою Вереснем 19.00 Суботній політклуб 21.00 НОВИНИ. Підсумки тижня 21.30 Реальний фронт 22.50 Донбас Реаліті 23.50 Подкаст ФМ Галичина

К-1

3.00, 2.45 "Ух ти show" 4.45, 12.35 "Інший світ" 6.30 "Орел і Решка. Дайджест" 8.20 "Камон з Узол і Манько" 10.00 "Крафтові мандри з Євгеном Синельниковим" 13.45, 19.05, 1.10 "Орел і Решка. Навколо світу" 15.30 "Орел і Решка. Дайджест" 22.00 "Так не буває" 23.55 "Хижі до їжі"

2+2

6.00, 5.10 "Джедаї" 8.00, 2.00 "Загублений світ" 13.00 Х/ф "К-9: Приватні детективи" 14.55 Х/ф "Ефект колібрі" 16.50 Х/ф "Падіння Олімпу" 19.00 Х/ф "Співучасник" 21.15 Х/ф "Президент Лінкольн: Мисливець на вампірів" 23.15 Х/ф "Рятівник"

ХСПОРТ

6.00 Благодійний вечір професійного боксу 6.45 Х/ф "П'ятий майстер 2" 8.45 autocentre.ua. BMW F10. Прем'єра 9.10, 10.55, 11.55, 12.55 Телемагазин 10.40, 12.40 Бокс 11.40 Змішані єдиноборства 17.55 Х/ф "Фаворит" 20.30 Бокс. Благодійний вечір на підтримку ЗСУ. Львів 21.35 autocentre.ua. BMW F 22.00 Х/ф "Тисни на газ" 23.45 Кікбоксинг. Гала-вечір боїв за титул чемпіона України з К-1 1.20 Змішані єдиноборства. HEXAGONE MMA 18. Тулуза 3.00 Інформаційний марафон

СТБ

3.00 Хід прокурора 3.30, 10.55 Т/с "Слід" 9.00, 10.00 Прокинься з Ектором 19.00 Хата на тата 23.05 МастерШеф. CELEBRITY

ICTV

3.00 Т/с "Доктор Гарроу 3" 7.30 Антизомбі 8.30, 2.20 Громадянська оборона 9.30 Дизель Шоу 11.35 Х/ф "С.В.О.Т: Спецназ міста янголів" 13.45 Х/ф "Два стовпи" 15.45 Х/ф "Праведник 2" 18.00 Х/ф "Довбуш" 20.15 Х/ф "Скеля" 22.50, 0.10 Х/ф "На захід від Червоної скелі" 0.00 Звернення Президента України 0.45 Т/с "Два з половиною чоловіки"

НОВИЙ КАНАЛ

3.00 Знають навіть діти 3.15 Ексі 5.15 Середземноморський check-in 6.55, 9.01 Коханья на виживання 9.00 Загальнонаціональна хвилина мовчання 10.40 Іжа України 12.00 Іжа України (прем'єра) 13.40 М/ф "Спірит: Душа прерій" 15.00 Х/ф "Воладар перснів: Звернення короля" 19.00 Х/ф "Пасажири" 20.55 Х/ф

"Тихоокеанський рубіж: Повстання" 22.55, 0.10 Х/ф "Крикуни" 0.00 Звернення Президента 1.00 Х/ф "Астрал: Останній ключ"

ПІКСЕЛЬ

6.00, 13.00, 23.30, 4.00 М/с "Баранчик Шон" 6.30 ТіВі Абетка 7.00 Зірки-малюки 7.30, 14.00, 0.30, 3.30 М/с "Майстерня Бібі" 8.00, 13.30 Online-садок НУМО (UNICEF) 8.30, 15.00, 18.30, 0.00 М/с "Хоробрі зайці" 9.05 Здорове харчування 9.20 Хочу все знати 10.00, 22.30, 5.30 М/с "Бейблейд Х" 10.30, 18.00, 22.00, 5.00 М/с "Тобот" 11.00 М/с "Супергерой Коді" 11.30, 15.30, 19.00 М/с "Робокар Полі" 12.00, 16.00, 20.00 М/с "Бджілка Мая" 12.30, 19.30 М/с "Віспер" 14.30 М/с "Іскорки суперсил" 14.35, 1.20 М/с "Гав Гав Гав" 16.30, 20.30 М/с "Кафе Баттербін" 17.00, 21.00 М/с "Морські пригоди Сантьяго" 17.30, 21.30 М/с "Блиск і диво-машини" 23.00 М/с "Космічний старт" 1.50 Веселі саморобки 2.20 Зірки-малюки 2.40 ТіВі Абетка

К-1

3.00, 2.45 "Ух ти show" 4.45, 12.35 "Інший світ" 6.30 "Орел і Решка. Дайджест" 8.20 "Камон з Узол і Манько" 10.00 "Крафтові мандри з Євгеном Синельниковим" 13.45, 19.05, 1.10 "Орел і Решка. Навколо світу" 15.30 "Орел і Решка. Дайджест" 22.00 "Так не буває" 23.55 "Хижі до їжі"

2+2

■ Спорт

Двічі програючи в історичному дербі Волині, лучани таки «взули» рівнян!

І наблизилися до 8-ки кращих команд, яка продовжить боротьбу за звання чемпіона Української футзальної Екстра-ліги

Петро ПАС

Перше волинське дербі на рівні вищого дивізіону між луцьким «Любартом» і рівненським «Кардиналом-Рівне» вийшло бойовим і яскравим.

Воно й не дивно, адже окрім регіонального суперництва, для обох команд це була дуже важлива гра в контексті боротьби за путівку в плей-оф, наголошує Асоціація футзалу Волині. Так, попередню ще все друге коло, але в разі перемоги «Кардинал» збільшив би перевагу над «князями» до 9 очок.

Але цього не сталося! «Любарт» не відпустив «Карди-

нал» у відрив – і це при тому, що лучани двічі поступалися по ходу зустрічі. Все йшло до бойової нічії – 2:2, але гості вирішили, що краще журавель у небі, ніж синиця в руках, хоча інші команди вже неодноразово обікалися, дотримуючись цієї логіки.

Можна поважати команду Євгена Ланка за прагнення грати тільки на пе-

ремогу, але з іншого боку, можна критикувати за надмірний ризик, через який рівненська команда втратила навіть той мінімум, який у неї міг би бути. За хвилину до фінальної сирені лучани Назарій Кузьмич зі своєї половини поля влучив у порожні ворота і вирвав таку важливу для «Любарта» другу перемогу в сезоні – 3:2! ■

РЕЗУЛЬТАТИ ВСІХ МАТЧІВ ЛУЦЬКОГО «ЛЮБАРТА» В ПЕРШОМУ КОЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКСТРА-ЛІГИ:

«Ураган» – «Любарт» – 4:1, «Любарт» – «Ін. IT» – 3:0, ХІТ – «Любарт» – 5:1, «Любарт» – «Харків» – 1:2, «Суша Балка» – «Любарт» – 2:2, «Любарт» – «Аврора» – 1:6, «Сокіл» – «Любарт» – 4:0, «Атлетик футзал» – «Любарт» – 5:2, «Любарт» – «Енергія» – 1:4, «Скайп Айп Футзал» – «Любарт» – 5:1, «Любарт» – «Кардинал-Рівне» – 3:2.

№	Команда	І	В	Н	П	ЗП	О
1.	«Аврора» (Київ)	11	10	1	0	52:19	31
2.	ХІТ (Київ)	11	9	2	0	63:22	29
3.	«Сокіл» (Хмельницький)	11	8	0	3	39:26	24
4.	SkyUp Futsal (Київ)	11	6	0	5	39:32	18
5.	«Енергія» (Львів)	11	5	2	4	41:31	17
6.	«Ураган» (Івано-Франківськ)	11	5	2	4	41:32	17
7.	«Атлетик футзал» (Дніпро)	11	4	2	5	33:36	14
8.	«Суша Балка» (Жовті Води)	11	4	1	6	25:27	13
9.	«Кардинал Рівне» (Рівне)	11	2	4	5	30:34	10
10.	«Любарт» (Луцьк)	11	2	1	8	16:39	7
11.	in.IT (Львів)	11	2	0	9	17:46	6
12.	«Харків» (Харків)	11	1	1	9	27:79	4

■ Увага, конкурс!

Хто з нами грає, той... стає багатшим!

І не тільки духовно. Це вкотре довела уродженка сонячної Черкащини Тетяна Репетило, яка забрала майже всі призи нашої інтелектуальної вікторини у 2024 році. Крім спецзавдання №1, хоча і його вона розгадала, але просто зробила це не першою з учасників і учасниць...

Грицько ГАРБУЗ

Чесно кажучи, я вже навіть почав уболівати проти пані Тетяни, але проти її «розумового лома – нема прийому». Тим паче, осіння переможниця поділилася приємною новиною: тепер у зв'язку з декомунізацією їхній район називається не Катеринопільський, а Калинопільський. Чудесне ж рішення! Милозвучна назва. По-нашому, по-українськомому. Що вже казати про крутезну назву населеного пункту на Черкащині, де мешкає наша триумфаторка: село Гуляйполе. Шкода, що інше Гуляйполе, відоме всім через Нестора Махна місто на Запоріжжі, майже щодня зазнає обстрілів від окупантів...

ОТОЖ, ТРІЙКА ПЕРЕМОЖЦІВ КОНКУРСУ «ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-2» – ОСІНЬ-2024:

1. Тетяна РЕПЕТИЛО (Черкаська обл., Калинопільщина) – 8 очок (+3 бали).
2. Тетяна ГОРДІЙЧУК (Рівненська обл., Рівне) – 7 (+3).
3. Микола МАІЛО (Житомирська

обл., Житомир) – 7 (+2).

Що ж, Тетяна Репетило заслужено отримає грошовий приз від нас, еквівалентний здобутим очкам: 100 гривень x 8 балів = 800 гривень. Віват, інтелектуальна королево!

Ми ж закликаємо вас кинути їй виклик і долучитися до нового інтелектуального змагання за звання зимового чемпіона-2025.

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз).

А умови інтелектуальної вікторини – такі: ви маєте відгадати, що чи кого Грицько Гарбуз заховав у нашому гранатобузі. **За кожен правильну відповідь отримуєте по 1 очку (хто це зробить найшвидше – ще матиме 1 очко бонусне).** Хто здобуде найбільше балів протягом **10 турів** – той і стане зимовим чемпіоном конкурсу «Гранатобуз із секретом-2025» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунок здобутий **1 бал=100 гривень**. Якщо двоє або більше учасників наберуть однакову кількість балів, то грошовий приз розділимо порівну між усіма лідерами, але переможцем вікторини оголосимо того, хто найшвидше відповів на додаткове запитання.

Після кожного туру на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю.

■ Історія з життя

Сукня для мами

ФОТО: ІВ. САЙГУ / ISTOCKPHOTO.COM

Сукня сидить просто чудово.

Спостерігала картину в торговельному центрі: мама з дочкою (років 20-ти) стоять біля павільйону

Валентина ДОБРИЙДЕНЬ

Донька на підвищених тонах каже мамі: «А я хочу, щоб ти купила сукню, мене не хвилює питання грошей!».

Мама брязким тоном каже: «Дорого, давай краще тобі джинси купимо».

Дочка продовжує наполягати.

Я проходжу в цей павільйон і думаю, що це – огідно: вимагати в матері купити дорогу річ, тим більше – в такому юному віці.

Поки я обирала собі сукню, вони зайшли в павільйон. Ну, думаю, переконала таки матір.

А дочка бере сукню, дає неньці, і та йде в примірювальну кабінку. Виходить у ній так сором'язливо. Сукня сидить просто чудово.

Дочка посміхається і каже: «Беремо». Дістає свій гаманець і оплачує за покупку.

Мама намагається протестувати, а дочка так серйозно: «Ти мене весь час одягала, як мені хотілося, тепер моя черга – тебе».

Я ледь не розплакалася. ■

«А я хочу, щоб ти купила сукню, мене не хвилює питання грошей!»

До речі, прийом відповідей на запитання 1 туру ми продовжили до 20 січня, тож ви ще можете його розгадати, якщо перейдете за цим QR-кодом:

А зараз пропонуємо завдання туру №2.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-2» (ЗИМА-2025)

Сьогодні ми заховали світлинку відомої особистості. У школі інформацію про неї вивчали ми всі. А її крилату фразу, в якій поєдналися три часи – минулий, теперішній і майбутній – люблять часто цитувати наші політики.

Асоціативний ряд щодо виразу: Юлія Тимошенко, Йосип Сталін, Барон Мюнхгаузен, Володимир Зеленський, Остап Вишня, Валерій Залужний.

Фото якої особистості, автора цієї влучної цитати, ми заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 24 січня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Висота» (Ярослава Магучіх, Січеславщина).

А історії, як шукали відповідь (що вразило, які були труднощі, хто допоміг розгадати), надсилайте на електронну адресу gyczgabuz@gmail.com або просто лишайте в коментарях під запитанням на фейсбук-сторінці Грицька ГАРБУЗА (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приємних Вам пошуків без повітряних тривог! ■

■ Що віщують зорі?

ГОРОСКОП НА 20 – 26 СІЧНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Цього тижня ви впливатимете на те, що відбувається. Вірте в свої здібності та проявляйте ініціативу. Успіх – у руках тих, хто готовий діяти. До речі, час перейти на новий щабель у романтичних стосунках. *Сприятливий день – неділя, несприятливий – понеділок.*

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Тиждень принесе зміни, можливо, – несподівані. Це може бути як вдалий збіг обставин, так і випробування, яке змусить вас підлаштуватися під нову ситуацію. Важливо не боятися змін, адже вони можуть привести вас до кращого. *Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – середа.*

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Емоційна сфера буде на підйомі. Можливий початок нових романтичних стосунків або поліпшення поточних. Також зорі проорокують вам гармонію в особистому житті та внутрішній баланс. Приділіть увагу своїм почуттям. *Сприятливий день – неділя, несприятливий – середа.*

РАК (22.06 – 22.07)

Цього тижня приділіть час роздумам. Ці дні підходять для того, щоб побути на самоті й подумати про важливе. Можливо, вам потрібно зробити паузу, щоб зрозуміти, куди рухатися далі. Інтуїція допоможе вам знайти потрібний шлях. *Сприятливий день – понеділок, несприятливий – п'ятниця.*

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Левам доведеться проявити мужність і рішучість. Можливо, вам доведеться вирішити конфліктну ситуацію або взяти на себе відповідальне завдання. Пам'ятайте: сила волі та впевненість у собі допоможуть подолати будь-які труднощі. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – п'ятниця.*

ДІВА (22.08 – 23.09)

Це – тиждень натхнення й оптимізму. Ви відчуватимете підтримку Всесвіту, а ваш шлях буде освітлений. Цей період сприятливий для реалізації творчих проєктів і досягнення цілей, які були для вас важливими, але... важкими. *Сприятливий день – середа, несприятливий – субота.*

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Остерігайтеся спокус і зайвих прив'язаностей. Цього тижня вас можуть спокушати швидкі задоволення або занадто сильна залежність від зовнішніх чинників. Важливо не потрапити в пастку, а зберігати контроль над ситуацією. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – субота.*

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Зміни, які відбуваються, будуть глибокими та кардинальними. Цей тиждень може стати точкою відліку для нового початку. Часом, щоб звільнитися від старих пут, потрібно пройти через завершення певного етапу. *Сприятливий день – середа, несприятливий – неділя.*

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Ваша енергія буде спрямована на структуру, порядок і стабільність. Вам належить узяти на себе лідерські ролі, можливо, доведеться зміцнити свої позиції на роботі або в особистих стосунках. Зосередьтеся на довгострокових цілях. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – понеділок.*

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Тиждень може бути пов'язаний із невизначеністю й неясністю. Можливі ілюзії та недомовленості, тому будьте обережні в ухваленні рішень. Постарайтеся уникати обману або занадто сильної емоційної залученості. *Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – вівторок.*

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Слухайте свою інтуїцію. Цього тижня вам належить розкрити приховані знання або дізнатися більше про внутрішній світ. Ви зможете зробити важливі відкриття або знайти відповіді на запитання, які давно вас хвилювали. *Сприятливий день – неділя, несприятливий – середа.*

РИБИ (19.02 – 20.03)

Цей тиждень буде плідним у творчому плані. Відчуватимете, як народжуються нові ідеї. Настав сприятливий час, щоб зміцнити свою матеріальну основу або зайнятися чимось, що принесе задоволення в майбутньому. *Сприятливий день – субота, несприятливий – четвер.*

Сіль землі

«Заходжу в сад душі своєї...»

«Я є українець», – так гордо, без пафосу говорить талановитий землероб, безкомпромісний громадський активіст, палкий патріот своєї Вітчизни – Леонід Кравчук.

Щоранку, виходячи із батьківської оселі в селі Холонів на Горохівщині чоловік (а тепер він тут доглядає за 87-річною матір'ю), дивиться в небо, що яскравіє своєю блакиттю, і шанобливо промовляє: «Дякую Тобі, Боже, за все!»

фото з архіву Леоніда КРАВЧУКА.

За таку любов сад щедро відплачує Леоніду Кравчуку своїми плодами.

Григорій ПОЛІЩУК,
член Національної спілки журналістів України

Влітку довкруг обійся перед ним відкривається зворушлива до сліз панорама саду: мереживо зелені та яскравих квітів. Сідає чоловік під старенькою, але ще розкішною грушею, і провадить тиху розмову: – Знаєш, улюблений мій саде, скільки міг би тобі розповісти за роки, що дозволив мені Господь Бог прожити на цій грішній землі? Більш ніж упевнений, оповідь була б такою, якої вистачило б, щоб ці плодні дерева розцвіли у білопінні, набралися сили і дійшли до тієї пори, поки груші, яблука червонобокі не потрапили до кошика під час збору врожаю.

– То про що це ти зараз говориш? – запитаєш у мене, мій улюблений саде. І враз розв'яжеться тугий вузлик нашої пам'яті із важливих подій. – То ж найперше слово – про моїх дорогих батьків. Доземний уклін їм за те, що зростили мене, навчили цінувати працю і усім серцем любити хліборобське

ремесло. Казали: «Льонцю, не лінуйся, працюй добре, гарно, не так, як дехто, косо-криво, абияк, про людське око. Ти ж не якийсь там заїжджий іноземець, а свій, тутешній, тож і працюй на совість».

« Ти ж не якийсь там заїжджий іноземець, а свій, тутешній, тож і працюй на совість. »

Тато, Євстафій Григорович, працював тривалий час водієм, автомеханіком. Навесні нашого сільського трудівника не стало, відійшов у засвіти. Мама, Віра Микитівна, жертвовно віддала 45 років свого життя бібліотечарській справі в селі Холонів. Ціную її передусім за те, що

прищепила любов до книги, як і сотням наших односельців, а це – неоціненний скарб. Навчила толерантності та бути терплячим.

...Раптово звідкілясь узявся ключ птахів, які облетіли навколо села і подалися за своїм обраним вожаком у неблизьку й небезпечну мандрівку.

– Отак і я, – вернувся до своєї розповіді пан Леонід, – думав, як вирушу у самостійну дорогу життя, то все здолаю, охоплю всі висоти і там, за горизонтом, здобуду вимріяне щастя.

Тож, мій друже – саде, можеш запитати, чи здобув те, що собі намріяв? Буду відвертим – ні. Хоча заради справедливості визнаю, що юнацький максималізм – це добре. Гасити його чи рубати на корені не варто. Юність – це завжди нові ідеї, новаторство. Закінчення сповіді – на с. 7

Фотофакт

Петро Баранський відзначив своє 103-річчя, пританцювуючи

Довгожитель із міста Любомля 12 січня святкував день народження

Леся КВІТКА

Як і кожного року, цього дня до поважного іменинника завітала гості, аби привітати його з особистим святом. Він, одягнувши вишиванку, радо зустрів та пригощав їх у своїй домівці. А під акомпанемент баяна – пританцював.

Петро Гнатович пережив голод та Другу світову війну. У свій час керував колгоспом, головував у сільраді, очолював контору із заготівлі худоби. Понад 16 років тому його дружини Софії, з якою півстоліття прожили душа в

душу, не стало. Є дві дочки, внуки та правнуки. Уже на пенсії чоловік захопився співами та став багаторічним учасником народного аматорського хору ветеранів «Осіньне золото». Зізнається, що відвідував цей співочий колектив на пенсії, щоб не сумувати. Тож хор став справжньою розрадою для Петра Гнатовича.

Любомльський довгожитель розкриває і секрет свого довголіття: любов до спорту та відсутність шкідливих звичок. «Майже не пив горілки. Якщо й випивав, то – в міру, пару грамів для компанії», – пояснює Петро Гнатович. А його заповітна мрія – така: «Пожити іще при Україні, при рідній та вільній...».

Петро Гнатович Баранський у свої 103 роки вальсує з очільницею районної ветеранської організації Валентиною Січкарь.

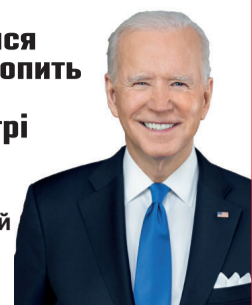

Фото: Фейсбук/Ігор Торба

Золоті слова

«Коли війська путіна вторглися в Україну, він думав, що захопить Київ за лічені дні. Насправді ж після початку війни в центрі Києва побував я, а не він. путін цього не зробив»

Джозеф Робінетт БАЙДЕН-молодший (Джо БАЙДЕН), 82 роки, 46-й президент США.

2025	СІЧЕНЬ
16	Четвер Всесвітній день The Beatles. Георгій, Іван, Леоніла, Максим, Нестір, Петро, Юрій, Єгор, Зосим.
17	П'ятниця День дітей-винахідників. Антон, Антоній, Антоніна, Іван, Георгій, Ксенія, Юрій, Єгор, Єфрем, Опанас.
18	Субота Всесвітній день сніговика. Дмитро, Іларіон, Єфрем, Кирило, Ксенія, Оксана, Омелян, Опанас, Охрім, Максим, Марія, Марко, Маркіян.
19	Неділя День снігу. Антон, Арсен, Григорій, Єфросинія, Макар, Марко, Сава, Федір, Феодосій.
20	Понеділок День пам'яті захисників Донецького аеропорту. День Автономної Республіки Крим. Захар, Інна, Лев, Лаврентій, Петро, Римма, Євтихий, Овсій, Юхим.
21	Вівторок Міжнародний день обіймів. Анастасія, Валеріан, Євген, Іван, Максим, Агнія, Феодосій.
22	Середа День Соборності України. 107 років УНР. Гаврило, Іван, Леонтій, Макар, Петро, Тимофій, Юрій, Мануїл, Мануїло.

Увага!

МАГНІТНІ БУРІ У СІЧНІ 2025 РОКУ

Середні: 17, 30. Сильні: 16, 26 та 29 січня.

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Бережіть себе і своїх рідних!

Усміхніться!

Дружина сварить чоловіка: – Де тебе чорти носили? – А ти що, теж їх бачиш?

– Яка різниця між дружиною і коханкою? – Кілограмів двадцять ... – А яка різниця між чоловіком і коханцем? – Хвилін 30...

ВОЛИНЬ
www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь».
Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
Юридична адреса видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com
Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:
78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	Інтернет-новин НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Літературний редактор ЗОЗУЛЯ Світлана Сергіївна	Передплати і розповсюдження ШВБАЮК Галина Іванівна
Політики УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	Спеціальні кореспонденти ХВАС Любов Володимирівна
Інформації ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович МАРТИНЮК Дарина Іванівна

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281 KB
Приватбанк, МОФ 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друк офсетний. Обсяг 4 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000
Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8615. Загальний тижневий тираж: 8751. Замовлення № 39.

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «-» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Місячний і сонячний календарі склад Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».